Julkaisija:
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

B932

Fides

10/2011
16.9.2011

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 74. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA
6 Pyhän isän saarna Maailman nuortenpäivien päätösmessussa Madridissa

OHJELMA
8 Seurakunnat
9 Tapahtumat

ARTIKKELEITA
6 Mitä on katolinen karismaattinen uudistuminen?
7 Firmes en la Fe, lujina uskossa!
10 Pyhän Birgitan perintö

11 Pyhimmän Vapahtajan sääntökunta 100 vuotta – birgittalaisluostari 25 vuotta Suomessa
11 Luostariyhteisömme Turussa 25-vuotias
12 Paavin kuninkaallisuus 2/2
13 Pyhän Birgitan perintö taas jo 25 vuotta Turussa
14 Birgittas pilgrimsfärder

LUKIJOILTA
14 Ekumenia ja evankeliointi

NUORILLE
15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Jeesus voidellaan Betaniassa

IN ENGLISH
16 Some material in English

Yksi suomalaisryhmä Maailman nuortenpäivillä Madridissa.

Firmes en la Fe, lujina uskossa! s. 2, 6-7

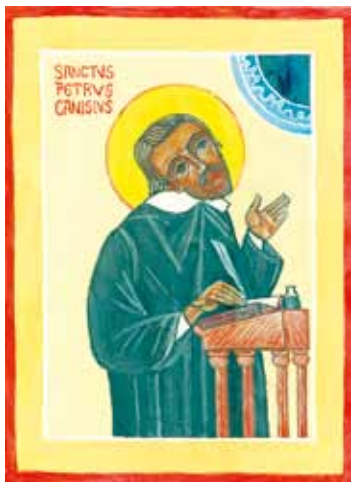

Fideksen vuosi 2011 (74. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
01	3.1.	14.1. (6.2.)
02	24.1.	4.2. (6.3.)
03	21.2.	4.3. (27.3.)
04	14.3.	28.3. (17.4.)
05	4.4.	15.4. (15.5.)
06	2.5.	13.5. (12.6.)
07	30.5.	10.6. (31.7.)
08	18.7.	29.7. (28.8.)
09	15.8.	26.8. (18.9.)
10	5.9.	16.9. (9.10.)
11	26.9.	7.10. (6.11.)
12	24.10.	4.11. (27.11.)
13	14.11.	25.11. (18.12.)
14	5.12.	16.12. (22.1.)

**) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.*

Katolinen hiippakuntalehti Fides
Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN) FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides
Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN) FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Uskossa lujia

Madridissa järjestetyt Maailman nuortenpäivät osoittivat jälleen kerran vääräksi sen usein toistetun väitteen, ettei kirkolla tai uskonnolla ole enää tulevaisuutta. Nuoret katolilaiset, ja nuoret myös muissa kristillisissä yhteisöissä, eivät olekaan laumoittain hylänneet uskonnollista elämää. Päinvastoin, uskallan väittää, nuoret osaavat olla uskossa jopa lujempia kuin vanhempansa.

Siihen on tietysti monta erilaista syytä. Ensimmäinen niistä on se, ettei tämän hetken maailma ole yhtä altis eksistentiaalisille elämän ja kuoleman kysymyksille kuin aiemmin. Ensi katsomalta voi näyttää siltä, että tämän tosiasian pitäisi mieluumminkin vähentää kuin lisätä uskonnollisuuden suosiota. On kuitenkin huomattava, että eksistentiaaliset kysymykset liittyivät edellisen kerran valtaviin ja pelottaviin yhteiskunnallisiin muutos- ja murrosvaiheisiin sodanjälkeisessä Euroopassa. Uskonnon merkityksen kyseenalaistaminen oli toisen maailmansodan jälkeen osa yleistä aikaisemman yhteiskuntajärjestyksen kyseenalaistamista. Ensimmäisenä hylättiin hengelliset arvot, ne, joista oli vähiten materiaalista hyötyä.

Nykyään eletään lähes kaiken sallivassa yhteiskunnassa, jossa harvoin enää uskalletaan julkisesti tunnustaa, että on olemassa jotakin oikeaa ja jotakin väärää, että moraalinen hyvä ja paha voidaan määrittää jopa objektiivisesti. Kuitenkin tämä moniarvoisuus on tarjonnut nuorille myös uuden mahdollisuuden uskaltaa olla itsenäisesti ajattelevia. Se on tarjonnut ja tarjoaa heille mahdollisuuden olla kristitty siitäkin huolimatta, että uskonnollisuutta pidetään – lähteestä riippuen – taantumuksellisuuden, epätieteellisyyden tai heikkouden merkkinä, ikään kuin se olisi järjenvastaista tai rajoittavaa.

Nyky-yhteiskunta medioineen on jonkinlainen peili itsekeskeisestä ja samalla äärimmäisen välinpitämättömästä ajattelusta, jossa jokaisen on saatava tehdä täsmälleen, mitä hän itse haluaa, kunhan minäkin saan tehdä, mitä haluan. Ajatellaan, että ketään ei voi ohjata tai pakottaa mihinkään.

Kaikki nuoret eivät kuitenkaan halua alistua tällaiseen ajatteluun. He näkevät, että ihminen on kutsuttu saavuttamaan jotakin suurempaa, olemaan jotakin enemmän.

Kertomukset ja kokemukset nuortenpäiviltä vahvistavat tämän näkemyksen. Miljoonat nuoret ovat valmiita tunnustamaan uskonsa maailman edessä ja puolustamaan niitä arvoja, joiden seuraamiseen Kristus kirkkonsa välityksellä kutsuu meitä kaikkia. – Olkaamme kaikki tässä uskossa lujia ja luottavaisia.

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

18.9. KIRKKOVUODEN 25. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 55:6-9
Ps. 145:2-3, 8-9, 17-18. - 18a
2L Fil.1:20c-24, 27a
Ev. Matt. 20:1-16a

25.9 KIRKKOVUODEN 26. SUNNUNTAI (II)
1L Hes. 18:25-28
Ps. 25:4-5, 6-7, 8-9. - 6a
2L Fil. 2:1-11 tai
2L Fil. 2:1-5
Ev. Matt. 21:28-32

2.10. KIRKKOVUODEN 27. SUNNUNTAI (III)
1L Jes. 5:1-7
Ps. 80:9+12, 13-14, 15-16, 19-20. - Jes. 5:7a
2L Fil. 4:6-9
Ev. Matt. 21:33-43

9.10. KIRKKOVUODEN 28. SUNNUNTAI (IV)
1L Jes. 25:6-10a
Ps. 23:1-3a, 3b-4, 5, 6. - 6cd
2L Fil. 4: 12-14, 19-20
Ev. Matt. 22:1-14

16.10. KIRKKOVUODEN 29. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 45:1, 4-6
Ps. 96:1+3, 4-5, 7-8, 9-10ac. - 7b
2L 1. Tess. 1:1-5b
Ev. Matt. 22:15-21

23.10. KIRKKOVUODEN 30. SUNNUNTAI (II)
1L 2. Moos. 22:20-26
Ps. 18:2-3a, 3bc-4, 47+51ab. - 2
2L 1. Tess. 1:5c-10
Ev. Matt. 22:34-40
Lähetyssunnuntai: Tänään kerätään kolehti lähetystyön hyväksi.

30.10. KIRKKOVUODEN 31. SUNNUNTAI (III)
1L Mal. 1:14b - 2:2b, 2:8-10
Ps. 131:1, 2, 3.
2L 1. Tess. 2:7b-9, 13
Ev. Matt. 23:1-12

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Uusi englanninkielinen messukirja otettiin käyttöön

Vuosikausia valmisteltu englanninkielisen messukirjan uusi, latinankieliselle alkutekstille uskollinen kolmas editio otetiin syyskuun alussa käyttöön ainakin Englannin ja Walesin hiippakunnissa messun vakinaisten tekstien osalta. Yhdysvalloissa sekä monissa muissa englanninkielisissä maissa uusi messukirja otetaan kokonaisuudessaan käyttöön ensimmäisenä adventtisunnuntaina 27.11.2011.

Messukirjan valmistumista on kiitelty suuresti, koska se antaa messussa käytettäville rukouksille huomattavasti aikaisempaa käännöstä sakraalimman ilmauksen. Monien englanninkielisten piispainkokousten mukaan uudet messutekstit myös antavat uuden mahdollisuuden syventyä niiden merkitykseen.

Tärkeimpiä ja huomioiduimpia muutoksia on vastaus papin tervehdykseen 'The Lord be with you' (Herra olkoon teidän kanssanne. Tähänastinen vastaus 'And also with you' ei kuitenkaan vastaa alkutekstiä, joka sanoo: 'Et cum spiritu tuo.' Siksi uusi vastaus kuuluu: 'And with your spirit'.

Teologisesti suuri parannus on konsekraatiosanojen entistä tarkempi käännös: 'pro vobis et pro multis' käännetään nyt 'for you and for many' (teidän ja monien puolesta) eikä 'for you and for all', kuten tähän asti. Samaa muutosta Vatikaani vaatii kaikissa kielissä, joissa 'pro multis' on käännetty tarkoittavan kaikkia.

Messun osia varten on sävelletty paljon uutta, kaunista kirkkomusiikkia.

KATT/romanmissal.org.uk

Benedikt XVI till unga förlovade: Var inte rädda att påta er äktenskapets ansvar

På söndagseftermiddagen 11 september i Ancona mötte påven unga förlovade par på Piazza del Plebiscito och uppmanade dem att reflektera över förlovningsperioden som "en trosvandring" och att inte vara rädda för att påta sig äktenskapets ansvar.

Helige fadern sade att han var glad över att kunna avsluta sitt apostoliska besök tillsammans med ungdomar – ”som om jag anförtror arvet från denna nådehändelse till era unga liv." "Eukaristin” sade påven ”är Kristi gåva för världens frälsning, och innehåller sanningen i det ni upplever: Kristi kärlek fullkomnar den mänskliga kärleken".

Han påminde dem att "upplevelsen av kärlek har inom sig Guds kraft" och han uppmanade dem att förstå förlovningsperioden och äktenskapsförberedelserna som "en trosvandring". "Återupptäck Jesus Kristus och hans centralitet inom era liv som ett par och i Kyrkan", sade han. "Förlora inte den avgörande betydelsen av detta möte" tillade påven och underströk att ”genom Eukaristin föds den kristna förståelsen av existensen och ett nytt sätt att leva på."

"Var inte rädda” sade påven ”att påta er det ansvar som äktenskapet innebär, var inte rädda att ingå i detta "stora mysterium", där två människor blir till ett kött." För påven är samboende inte en "garanti för framtiden". Genom att "bränna upp etapperna bränner upp man kärleken som istället behöver etapper och gradvishet; man måste ge plats för Kristus, som kan göra den mänskliga kärleken trofast, lycklig och oupplöslig."

"Var beredda att säga med övertygelse 'för evigt'" fortsatte påven. ”Oupplösligheten är en gåva som man önskar sig innan den blir till ett villkor, det är något man söker och vittnar om under människolivets alla föränderliga situationer." Lojalitet och kontinuitet” sade påven ”göra även att unga människor "kan vara öppna för livet, att bli föräldrar."

Förlovade par, tillade påven, borde sedan inte låsa in sig i sin "intimitet", utan se till att deras förhållande blir "aktiv och ansvarstagande inom samhället." "Trohet, oupplöslighet och överföringen av livet är grundpelarna i varje familj, som är det sanna gemensamma bästa, och en oumbärlig tillgång för hela samhället” avslutade han och uppmanade ungdomarna med orden: ”från och med nu, baserade i detta på er vandring mot bröllopet och som vittnen inför era vänner utför ni en värdefull tjänstgöring!”

KATT/RV

Syyskuun 11. päivän muisto

Paavi Benedictus XVI muisti Angelus-rukouksen yhteydessä 11. syyskuuta 2011 Yhdysvalloissa 10 vuotta sitten tapahtuneiden terroriiskujen uhreja. Paavi totesi: “Tänään ajatuksissamme on 11. syyskuuta 10 vuotta sitten. Uskoessamme elämän Herralle tuon päivän iskujen uhrit ja heidän omaisensa, kehotan kansojen johtajia ja hyvän tahdon ihmisiä aina torjumaan väkivallan ratkaisuna ongelmiin, vastustamaan kiusausta vihaan ja toimimaan yhteiskunnassa solidaarisuuden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan periaatteiden innoittamina.”

Paavi lähetti muistopäivän johdosta myös kirjeen Yhdysvaltain katolisen piispainkokouksen puheenjohtajalle, New Yorkin arkkipiispa Timothy M. Dolanille.

KATT/VIS/Zenit

Paavi varoitti relativismista

Ottaessaan vastaan Yhdistyneen kuningaskunnan uuden Pyhän istuimen suurlähettilään Nigel Bakerin Vatikaanissa syyskuun 9. päivänä, paavi Benedictus XVI huomautti Lontoon hiljattaisiin mellakoihin liittyen, ettei moraalisia arvoja saa erottaa politiikasta.

Pyhä isä totesi: “Kun politiikka ei rakennu objektiivisten arvojen varaan tai edistä niitä, siitä seuraa moraalinen relativismi, jolla on taipumus tuottaa turhautumista, epätoivoa, itsekkyyttä ja välinpitämättömyyttä toisten ihmisten elämää ja vapautta kohtaan sen sijaan, että se johtaisi kohti vapaata, reilua, oikeudenmukaista ja välittävää yhteiskuntaa.”

“Lisäksi terveen yhteiskunnan keskeisten arvojen vaaliminen – elämän ja perheen puolustaminen, nuorison tervehenkinen moraalikasvatus ja veljellinen huomio köyhiä ja heikkoja kohtaan – auttaa varmasti näkemään jokaisen ihmisen velvollisuuksien positiivisen merkityksen ystäviä ja tuntemattomia kohtaan paikallisyhteisössä ja rakkaudessa toimimaan niiden mukaisesti.”

KATT/CNA/VIS

Alankomaiden piispoilta ohjeet eutanasian uhrien hautaamisesta

Alankomaiden piispat ovat antaneet ohjeet sellaisia tilanteita varten, kun pyydetään kirkollista hautaamista ihmiselle, joka on kuollut aktiivisen eutanasian seurauksena. Kannanotto on seurausta vilkkaasta keskustelusta, joka alkoi siitä, että Hertogenboschin hiippakunnassa sijaitsevan seurakunnan kirkkoherra oli kieltänyt kirkolliset hautajaiset aktiiviseen eutanasiaan kuolleelta seurakuntalaiselta.

Vaikka kuollut henkilö eläessään olisi toivonut kirkollista hautaamista, ei sitä piispojen mukaan voi myöntää, mikäli hän samalla kuitenkin on ilmaissut halunsa päättää elämänsä itsemurhalla tai kuolinavulla. Hautaaminen kirkollisin menoin on mahdollista kuitenkin sellaisissa tapauksissa, joissa on hyvä syy epäillä, että kuolevan harkintakyky on voimakkaasti pelon tai stressin tunteiden sumentama.

Piispojen kannanotossa muistutetaan, että katolinen kirkko kieltää aktiivisen kuolinavun ja itsemurhassa avustamisen. Jos vaihtoehtoa ei ole, on kuitenkin sallittua saada niin paljon kivunlievitystä kuin tarvitaan, senkin uhalla, että tällainen lääkitys lyhentäisi elämää.

KATT/Kath.net

Saksalaiset ylpeitä paavista

Enemmistö saksalaisista on ylpeitä siitä, että paavi Benedictus XVI on saksalainen. Uutistoimisto KNA:n teettämässä tutkimuksessa näin vastasi 63 % haastatelluista. Osuus on siis suurempi kuin katolilaisten osuus Saksan väestöstä.

Kyselyn mukaan 44 % vastanneista iloitsee paavin tulevasta Saksan-vierailusta 22.-25. syyskuuta 2011. Katolilaisista näin vastasi 69 %, protestanteista 47 %.

Tutkimuksen teki Konrad-Adenauer-Stiftung elokuussa 2011 ja siihen vastasi 1000 osallistujaa.

KATT/Kath.net

Paavi tapasi jälleen entiset opiskelijansa

Paavi Benedictus XVI, Joseph Ratzinger, tapasi jälleen entiset teologianopiskelijansa, kuten joka kesä jo vuodesta 1977 alkaen. “Ratzinger-Schülerkreis” koostuu teologeista, jotka kirjoittivat väitöskirjansa Joseph Ratzingerin johdolla hänen opettaessaan eri Saksan yliopistoissa (Bonn, Münster, Tübingen ja Regensburg). Näihin Ratzingerin entisiin opiskelijoihin kuuluu esimerkiksi Wienin arkkipiispa, kardinaali Christoph Schönborn OP.

Tänä vuonna mukana oli ensimmäistä kertaa myös toinen ryhmä – niitä, jotka ovat kirjoittaneet väitöskirjansa Joseph Ratzingerin/paavi Benedictus XVI:n teksteistä. Kokoontumisen aiheena 25.-28.8.2011 oli, paavin itsensä aloitteesta, uusi evankelioiminen.

“Me, jotka olemme saaneet tuntea Jumalan nuoruudestamme saakka, haluamme pyytää anteeksi sitä, että olemme vieneet niin vähän hänen kasvojensa valoa ihmisille”, paavi totesi kokouksen päätösmessussa 28. elokuuta Castel Gandolfossa.

KATT/VIS/CNA

Vuoden 2013 Nuortenpäivien teema julkaistiin

Paavi Benedictus XVI paljasti keskiviikkona 24.8 Castel Gandolfossa pitämällään audienssilla seuraavien, vuonna 2013 Brasilian Rio de Janeirossa pidettävien Maailman nuortenpäivien teeman. Se on “Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni”.

KATT/VIS

Vastaus Cloynen raporttiin

Pyhä istuin on antanut virallisen vastauksen Irlannin Cloynen hiippakunnan hyväksikäyttötapausten tutkimusta (1996-2009) koskevaan raporttiin sekä Irlannin pääministerin ja parlamentin heinäkuussa sitä koskien esittämiin syytöksiin. Pyhän istuimen vastaus luovutettiin Irlannin Pyhän istuimensuurlähetystön asiainhoitajalle sekä julkistettiin 3. syyskuuta.

Vastauksen mukaan Pyhä istuin tutustui huolellisesti Cloynen raporttiin, joka toi julki hyvin vakavia epäonnistumisia Cloynen hiippakunnassa tapahtuneiden lasten ja nuorten hyväksikäyttötapausten käsittelyssä. Pyhä istuin ilmaisi syvän inhonsa hyväksikäyttörikoksia kohtaan ja pahoittelunsa niistä hirvittävistä kärsimyksistä, joita uhrit ja heidän perheensä olivat joutuneet kokemaan kirkossa, paikassa jossa tällaista ei koskaan pitäisi tapahtua. Pyhä istuin oli hyvin huolissaan Cloynen raportin toteamista vakavista epäonnistumisista.

Parikymmensivuinen vastaus käsitteli yksityiskohtaisesti Cloynen raportin havaintoja. Pyhä istuin totesi vastauksessaan, että sitä vastaan esitetyt syytökset näyttävät liittyvän erityisesti nuntius Storeron kirjeeseen (1997) koskien papiston kongregaation vastausta Irlannin piispojen laatimaan hyväksikäyttötapausten käsittelyä koskevaan dokumenttiin. Pyhä istuin totesi, että kontekstistaan irrotettuna tuota Storeron kirjettä saatetaan tulkita väärin.

Storeron kirje oli viitannut Irlannin piispojen ohjeiden ongelmiin kanonisen lain kannalta ja esittänyt varauksia hyväksikäyttötapausten pakolliseen ilmoittamiseen siviiliviranomaisille. Cloynen raportti oli tulkinnut tätä niin, että Storeron kirje olisi antanut Irlannin piispolle tukea rikkoa omia ohjeitaan vastaan ja että erityisesti se ei olisi antanut tukea hyväksikäyttöepäilyjen ilmoittamiseen siviiliviranomaisille.

Pyhän istuimen vastauksen mukaan papiston kongregaation neuvot Irlannin piispoille pyrkivät varmistamaan, että piispojen toimenpiteet eivät olisi ristiriidassa kanonisen lain kanssa, koska muuten tämä saattaisi johtaa siihen, että valitusten perusteella kirkolliset oikeusistuimet joutuisivat ne kumoamaan.

Kanonisen lain vaatimusten noudattaminen sen varmistamiseksi, että kirkollinen oikeus toteutuu, ei millään tavalla sulje pois yhteistyötä siviiliviranomaisten kanssa. Kongregaatio ilmaisi tuolloin huolensa pakollisesta ilmoittamisesta siviiliviranomaisille, mutta ei sitä kieltänyt eikä rohkaissut toimimaan vastoin Irlannin lakeja. Pyhä istuin huomautti, että vaikka Irlannin piispojen laatimilla ohjeilla ei ollut Pyhän istuimen virallista hyväksyntää (recognitio), tämä ei estä yksittäisiä piispoja noudattamasta niitä. Cloynen hiippakunnassa ilmi tulleet ongelmat näyttäisivät liittyvän enemmän siihen, että hiippakunta väitti noudattavansa näitä ohjeita, mutta todellisuudessa ei ollut niin tehnyt.

Pyhä istuin viittasi vastauksessaan myös viime vuosien toimenpiteisiin sekä yleismaailmallisen kirkon tasolla että Irlannissa, ja ilmaisi luottamuksensa siihen, että nämä osoittautuvat tehokkaiksi hyväksikäyttötapausten ehkäisemisessä, hyväksikäytön uhrien toipumisessa ja luottamuksen palauttamisessa kirkon ja valtion välillä. Pyhä istuin totesi kuitenkin olevansa hyvin tietoinen siitä, että hyväksikäyttötapausten aiheuttamaa tuskallista tilannetta ei voi parantaa helposti, ja vaikka paljon edistystä on tapahtunut, paljon on vielä tehtävä.

Vastaus on kokonaisuudessaan englanniksi luettavissa täällä.

KATT/VIS

Perjantai–abstinenssin suosio kasvaa

Englannin ja Walesin piispainkokous päätti viime keväänä palauttaa velvollisuuden noudattaa niin sanottua lihatonta perjantaita ympäri vuoden. Muutos astui voimaan syyskuun puolivälissä. Nyt myös Yhdysvaltojen piispainkokouksen puheenjohtaja, New Yorkin arkkipiispa Timothy Dolan on ehdottanut perjantaiabstinenssin palauttamista kirkolliseen käytäntöön.

Perjantaikatumuksen suorittaminen nimenomaan jättämällä syömättä liharuokaa on vanha katolinen tapa osallistua Kristuksen ristinuhriin. Velvollisuutena se poistui paavi Paavali VI:n helpottaessa paastosääntöjä, vaikka sen häviäminen lähes kokonaan onkin ollut kaikkea muuta kuin sitä, mitä paavi tavoitteli.

Suomessa ja Pohjoismaissa on vuodesta 1985 alkaen ollut mahdollisuus suorittaa perjantain katumusvelvollisuus monella eri tavalla, kuten piispojen jokavuotisista paastokäskyistä voi nähdä.

Arkkipiispa Dolan nosti puheenvuorossaan esille myös muiden katolista identiteettiä vahvistavien käytäntöjen ja sääntöjen positiivisen merkityksen. Hänen mielestään perjantaiabstinenssin lisäksi sellaisia ovat esimerkiksi vakava suhtautuminen sunnuntain ja velvoittavien juhlapyhien messuvelvollisuuteen, paastoaminen paastonajalla, pyhimysten nimien antaminen lapsille, ripittäytyminen vähintään kerran vuodessa, uskollisuus omaa seurakuntaa kohtaan ja kolmen tunnin paasto ennen kommuuniota (voimassa oleva kirkkolaki edellyttää, että ennen kommuuniota ollaan syömättä ja juomatta vähintään tunti).

Dolan huomautti kuitenkin, että tarvitaan hyvää tasapainoa näiden ulkoisten ja sisäisten merkkien ja merkitysten välillä. Mikäli painotus on liian paljon sisäisissä merkeissä, uskovien yhteenkuuluvaisuuden tunne ja solidaarisuus kärsivät.

KATT/Kath.net

Pyhän haudan ritareille uusi suurmestari

Paavi Benedictus XVI on nimittänyt 29.8.2011 Jerusalemin Pyhän haudan ritarikunnan uudeksi pro-suurmestariksi Baltimoren arkkipiispan Edwin O'Brienin. 72-vuotias O'Brien seuraa tehtävässä kardinaali John Patrick Foleyta, joka on vakavasti sairas.

Arkkipiispa O'Brien toimi ennen Baltimoren aikaa kymmenisen vuotta Yhdysvaltain sotilasarkkihiippakunnan johdossa. Hänellä on pitkä kokemus niin sotilassielunhoidosta kuin pappisseminaarien rehtorin tehtävistä Roomassa ja New Yorkissa.

Paavi Pius XII:n vuonna 1949 tekemän uudistuksen mukaisesti Pyhän haudan ritarikunnan suurmestariksi nimitettävät arkkipiispat saavat seuraavassa kardinaalikonsistorissa kardinaalin arvon. Siihen saakka heitä kutsutaan pro-suurmestareiksi.

KATT/VIS/CNS

Vatikaani ja luterilaiset: yhteinen julkilausuma vuonna 2017

Vatikaani ja Luterilainen maailmanliitto valmistelevat yhteistä julistusta reformaation merkkivuodelle 2017. Näin kertoi Paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston puheenjohtaja, kardinaali Kurt Koch. Kyseessä olisi tämän tapahtuman käsitteleminen kirkon 2000-vuotisen historian valossa, josta 1500 vuotta oli yhteistä historiaa. Kardinaalin mukaan julistuksen alussa saattaisi olla molempien osapuolten yhteinen synnintunnustus.

KATT/Kathpress/Kath.net

Maailman nuorten–päivien kustannukset selvillä

Madridin maailman nuortenpäivät 2011 maksoivat kaikkiaan 50 482 621 euroa, ilman minkäänlaista taloudellista tukea Espanjan valtiolta. Itse tapahtuma ei siis maksanut veronmaksajille mitään. Maailman nuortenpäivien rahoituksesta 70 prosenttia tuli nuorten maksamista osallistumismaksuista ja 30 prosenttia sponsorituloista sekä yksityisten lahjoittajien avustuksista.

Luonnollisesti esimerkiksi poliisille koitui jonkin verran kuluja turvallisuusjärjestelyistä, jotka minkä hyvänsä tapahtuman osalta kuuluvat demokraattisen yhteiskunnan vastuulle. Voidaan kuitenkin hyvällä syyllä arvioida, että nuortenpäivien positiivinen kokonaisvaikutus Madridin liike-elämälle oli huomattavasti suurempi kuin niiden aiheuttamat järjestyksenpitokustannukset.

KATT/Kath.net

Helsingfors:

Förstakommunionsundervisningen hösten 2011 och våren 2012

De svenskspråkiga barn i Helsingforsförsamlingarna som är i åldern att gå till första kommunion år 2012 ska komma till S:t Henriks katedralförsamling på undervisning i samband med de svenska mässorna. Undervisar gör Sara Torvalds.

Tredje söndagen i oktober, 16.10, inleds undervisningen i S:t Henriks församlingssal kl. 11.30. Sara och eleverna deltar tillsammans i den svenska mässan kl. 12.30 och fortsätter därefter undervisningen till kl. 14.30. De följande undervisningsgångerna är tredje söndagen i november, januari, februari (inte mars!) och april. Förstakommunionsmässan firas sannolikt tredje söndagen i maj.

Förstakommunionsundervisning kl. 11.30–14.30 16.10, 20.11, 15.1, 19.2 och 15.4 (inte 18.3!)

Informationen finns också på webben på www.sarax.com/1kommunion!

Om ni har frågor går det bra att ta kontakt med Sara Torvalds (050-5424632 eller sara.torvalds@sarax.com) Tredje söndagen i september, 18.9, är Sara på plats på kyrkkaffet efter 12.30-mässan och svarar på eventuella frågor.

Itäistä kirkkolaulua

Harvinainen tilaisuus kuulla vanhaa rukouksellista itäistä kirkkolauluperinnettä (mm. znamenni-bulgarialainen, georgialainen kirkkolaulu):

Lavra Singers-kvartetti johtajanaan Denis Jurov Pietarista esiintyy Studium Catholicumissa 1.10. klo 19.30 messun jälkeen. Vapaa pääsy, vapaaehtoiset lahjoitukset laulajien hyväksi.

(Konsertteja myös ortodoksisissa kirkoissa: Uspenskissa 2.10. klo 16, Lohjalla 4.10. klo 18, Järvenpäässä 5.10. klo 19 ja Lappeenrannassa 6.10. klo 18.)

Nuorten vihkiminen Jeesuksen pyhälle sydämelle

Herra Jeesus Kristus,
sinä olet ihmisten veli, ystävä ja Lunastaja.
Katso näitä tänne kokoontuneita nuoria
ja avaa heille iäisen armeliaisuutesi lähde,
joka pulppuaa avoimesta sydämestäsi ristillä.
Uskollisina sinun kutsullesi he ovat tulleet tänne
ollakseen sinun kanssasi ja palvoakseen sinua.

Hartaasti rukoillen
minä vihin heidät sinun sydämellesi,
jotta sinuun juurtuneina ja sinusta rakentuen
he voisivat aina olla sinun, elämässä ja kuolemassa.
Älköötkö he koskaan joutuko eroon sinusta!

Anna heille sinun sydämesi kaltainen sydän,
lempeä ja nöyrä,
niin että he aina kuulisivat sinun äänesi
ja sinun käskysi,
niin että he täyttäisivät sinun tahtosi
ja olisivat maailman keskellä
sinun kunniasi ylistys,
niin että kaikki ihmiset
heidän työnsä nähdessään
antaisivat kunnian Isälle,
jonka kanssa sinä elät ainaisesti
iloiten Pyhän Hengen yhteydessä
iankaikkisesta iankaikkiseen.
Aamen.

Paavi Benedictus XVI
Cuatro Vientos, 20.8.2011

SIR

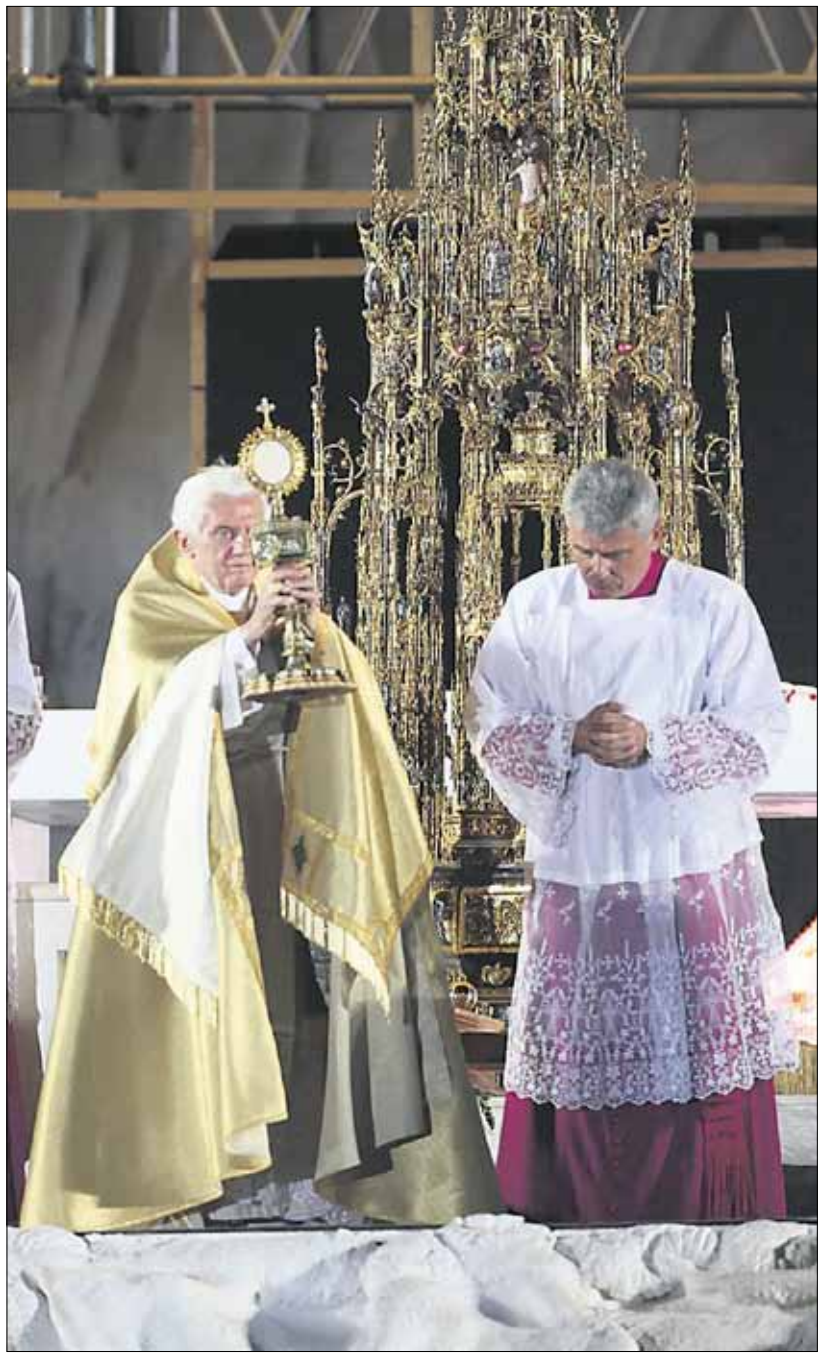

Pyhä isä antaa siunauksen pyhällä sakramentilla rukousvigilian päätteeksi. Vigilian aikana hän vihki nuoret Jeesuksen pyhälle sydämelle oheisella rukouksella.

Visa mig vägen

O Herre,
kom snart och lys upp natten.
Såsom döende längtar,
så längtar jag efter dig.
Säg min själ att inget händer,
utan att du tillåter det,
och att inget som du tillåter är tröstlöst.

O Jesus, Guds Son,
du som stod tyst inför dem som dömde dig,
håll tillbaka min tunga,
till dess jag fått besinna
vad och hur jag skall tala.

Visa mig vägen
och gör mig villig att vandra den.
Vådligt är att dröja
och farligt att gå vidare.
Så uppfyll då min längtan
och visa mig vägen.
Jag kommer till dig,
såsom den sårade kommer till läkaren.

Giv, o Herre, mitt hjärta ro. Amen.

Heliga Birgitta (d. 1373)

Osoita minulle tie

Oi Herra,
tule pian ja valaise minun yöni!
Kaipaan sinua niin kuin se,
joka tekee kuolemaa.
Sano minun sielulleni, ettei mitään tapahdu
ilman sinun sallimustasi ja ettei mikään,
minkä sinä sallit tapahtua, ole vailla lohtua.

Oi Jeesus, Jumalan Poika,
sinä joka seisoit vaiti tuomitsijasi edessä,
hillitse minun kieleni,
kunnes olen oivaltanut,
mitä ja millä tavalla minun on puhuttava.

Osoita minulle tie
ja tee minut halukkaaksi kulkemaan sitä.
On pelottavaa jäädä paikalleen
ja vaarallista jatkaa matkaa.
Tule ja täytä minun kaipuuni
ja osoita minulle tie.
Käyn sinun luoksesi
kuten haavoittunut tulee lääkärin luokse.

Herra, anna minun sydämelleni rauha. Aamen.

Pyhä Birgitta (k. 1373)

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Syyskuu 2011

Että kaikki opettajat osaisivat välittää rakkautta totuuteen sekä aitoja moraalisia ja hengellisiä arvoja.

Että Aasian kristilliset yhteisöt julistaisivat evankeliumia innokkaasti ja todistaisivat sen kauneudesta uskon ilolla.

Lokakuu 2011

Että parantumattomasti sairaat saisivat tukea uskostaan Jumalaan ja lähimmäistensä rakkaudesta.

Että maailman lähetyssunnuntain viettäminen kasvattaisi Jumalan kansassa intoa evankelioimiseen ja auliutta tukea lähetystyötä rukouksillaan ja taloudellisesti köyhimpien kirkkojen hyväksi.

Böne-apostolatet

Låt oss be...

September 2011

Att alla lärare kan förmedla kärlek till sanningen och inspirera till moraliska och andliga värden.

Att de kristna samfunden i Asien förkunnar Evangeliet med entusiasm och vittnar om dess skönhet genom att leva sina liv i glädje.

Oktober 2011

Att de svårt sjuka får stöd och hjälp i sitt lidande genom tron på Gud och medmänniskornas kärlek.

Att världsmissionsdagen inspirerar Guds folk till entusiastisk evangelisation och intensifierar arbetet för missionen genom bön och ekonomiskt stöd till de fattigaste kyrkorna.

Otteita piispa Teemun kalenterista

16.-21.9. Pohjoismaiden piispainkokous Paderbornissa
25.9. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunnassa Turussa
1.10. Akoluutin virkaan asettaminen Pyhän Henrikin katedraalissa
2.10. 100 vuotta Birgittalaissisarien reformoidun haaran perustamisesta ja 25 vuotta sääntökunnan Suomeen tulosta, Turku
8.10. Papiksi vihkiminen Turussa
9.10. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa Helsingissä
13.-14.10. Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokous Porvoossa
14.-15.10. Pastoraalineuvoston kokous Stella Mariksessa
16.10. Vahvistuksen sakramentti Pyhän Marian seurakunnassa Helsingissä

Pyhän isän saarna Maailman nuortenpäivien päätösmessussa Madridissa

Rakkaat nuoret

Tässä eukaristian vietossa olemme tulleet näiden Maailman nuortenpäivien kohokohtaan. Nähdessäni teidät täällä suurin joukoin eri puolilta maailmaa tulleina sydämeni täyttää ilo. Ajattelen sitä erityistä rakkautta, jolla Jeesus katsoo teitä. Kyllä, Herra rakastaa teitä ja kutsuu teitä ystävikseen (vrt. Joh. 15:15). Hän saapuu tapaamaan teitä ja haluaa saattaa teitä matkallanne, avata oven elämän täyttymykseen ja antaa teille osallisuuden läheisyydestään Isään. Omasta puolestamme olemme tulleet tunteaksemme hänen rakkautensa äärettömyyden ja me haluamme vastata auliisti hänen rakkauteensa jakamalla toisten kanssa saamamme ilon. Varmasti täällä on tänään monia, joita Kristuksen olemus vetää puoleensa ja jotka haluavat oppia tuntemaan hänet paremmin. He ovat ymmärtäneet, että hän on vastaus moniin syvimpiin huolenaiheisiimme. Kuinka jollakulla, joka eli niin kauan aikaa sitten, voi olla mitään yhteistä minun kanssani nyt?

Juuri kuulemamme evankeliumi (Matt. 16:13-20) esittää kaksi erilaista tapaa tuntea Kristus. Toinen on persoonatonta tietoa, sellaista, mikä perustuu yleiseen mielipiteeseen. Kun Jeesus kysyy: "Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?" niin opetuslapset vastaavat: "Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista." Toisin sanoen Kristusta pidetään jonain toisena uskonnollisena hahmona, jonakuna niistä, jotka edelsivät häntä. Sitten Jeesus kääntyy opetuslasten puoleen ja kysyy heiltä: "Kuka minä teidän mielestänne olen?" Pietari vastasi lausumalla ensimmäisen uskontunnustuksen: "Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika". Usko on enemmän kuin vain empiirisiä tai historiallisia tosiasioita; se on kyky ymmärtää Kristuksen persoonan salaisuus kaikessa syvyydessään.

Kuitenkaan usko ei ole inhimillisen ponnistelun tai järkeilyn tulosta vaan Jumalan lahja: "Autuas olet sinä Simon, Joonan poika, Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa." Usko alkaa Jumalasta, joka avaa sydämensä meille ja kutsuu meidät jakamaan oman jumalallisen elämänsä. Usko ei ole yksinkertaisesti informaation antamista siitä, kuka Kristus on. Pikemminkin se on henkilökohtainen suhde Kristukseen, koko persoonamme antautumista, koko ymmärryksemme, tahtomme ja kaikkien tunteittemme luovuttamista itsensä ilmoittavalle Jumalalle. Siten Jeesuksen kysymys: "Kenen te sanotte minun olevan?" on lopulta haaste opetuslapsille tehdä henkilökohtainen ratkaisu suhteessa häneen. Usko Kristukseen ja hänen opetuslapsenaan oleminen kuuluvat lujasti yhteen.

Ja koska usko sisältää myös Mestarin seuraamisen, sen on tultava yhä vahvemmaksi, syvemmäksi ja kypsemmäksi, jotta se johtaisi yhä lähempään ja intensiivisempään suhteeseen Jeesuksen kanssa. Pietarin ja muiden opetuslasten oli myös kasvettava tällä tavalla, kunnes kohtaaminen Ylösnousseen kanssa avasi heidän silmänsä näkemään uskon täyteyden.

Rakkaat nuoret! Tänään Kristus kysyy teiltä sen saman kysymyksen, jonka hän kysyi apostoleiltakin: "Kuka minä teidän mielestänne olen?" Vastatkaa hänelle auliisti ja rohkeasti, siten kuin oma nuori sydämenne kehottaa. Sanokaa hänelle: "Jeesus, minä tiedän, että sinä olet Jumalan Poika ja olet antanut elämäsi minun puolestani. Minä tahdon seurata sinua uskollisesti ja sanasi mukaan. Sinä tunnet minut ja sinä rakastat minua. Minä panen toivoni sinuun ja annan koko elämäni sinun haltuusi. Tahdon sinun olevan se voima, joka vahvistaa minua ja se ilo, joka ei koskaan lopu."

Jeesus vastasi Pietarin tunnustukseen puhumalla kirkosta: "Minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni". Mitä nämä sanat tarkoittavat? Jeesus rakentaa kirkon Pietarin uskolle, joka tunnustaa, että Kristus on Jumala.

Siten kirkko ei ole vain inhimillinen instituutio monien muiden lailla. Pikemminkin se on läheisesti liittynyt Jumalaan. Kristus itse sanoo sitä hänen kirkokseen. Kristusta ei voi erottaa kirkosta sen enempää kuin päätä ruumiista (vrt. 1 Kor. 12:12). Kirkko ei saa elämää itseltään vaan Herralta.

Rakkaat nuoret ystäväni! Antakaa minun Pietarin seuraajana kehottaa teitä vahvistamaan tätä uskoa, joka on välitetty meille apostolien ajasta lähtien. Tehkää Kristuksesta, Jumalan Pojasta, elämänne keskus. Mutta sallikaa minun myös muistuttaa teille, että Jeesuksen seuraaminen uskossa merkitsee vaeltamista hänen kanssaan kirkon yhteydessä. Me emme voi seurata Jeesusta omin neuvoin. Jokainen, joka tuntee halua tehdä sen omin päin tai lähestyä uskonelämää nykyään muodissa olevalla individualistisella tavalla, ottaa sen riskin, ettei koskaan todella kohtaa Jeesusta tai päätyy seuraamaan väärennettyä Jeesusta.

Uskominen tarkoittaa tuen saamista veljien ja sisarten uskosta, samoin kuin sinun oma uskosi on tukena muiden uskolle. Pyydän teitä, rakkaat ystävät, rakastamaan kirkkoa, joka synnytti teissä uskon ja joka auttoi teitä kasvamaan Kristuksen tuntemisessa ja joka johdatti teidät löytämään hänen rakkautensa kauneuden. Kristuksen ystävyydessä kasvaminen tarkoittaa välttämättä myös sen ymmärtämistä, kuinka tärkeää on iloiten osallistua oman seurakunnan, yhteisön tai liikkeen elämään sekä sunnuntain messuun, vastaanottaa säännöllisesti sovituksen sakramentti sekä harjoittaa omaa rukousta ja Jumalan sanan lukemista.

Jeesuksen ystävyys johtaa teidät myös todistamaan uskosta siellä missä olette, silloinkin kun se saa vastaansa torjuntaa tai välinpitämättömyyttä. Me emme voi olla yhteydessä Kristukseen ja olla kertomatta hänestä muille. Älkää pitäkö Jeesusta itsellänne! Jakakaa muillekin uskonne ilo. Maailma tarvitsee teidän uskonne todistusta, se todella tarvitsee Jumalaa. Luulen, että näin monien nuorten tuleminen tänne kaikkialta maailmasta ja läsnäolo täällä on ihmeellinen todistus sen Kristuksen käskyn hedelmällisyydestä, jonka hän antoi kirkolle: "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille" (Mark. 16:15). Teillekin on annettu erityinen tehtävä olla Kristuksen opetuslapsia ja lähettiläitä monilla seuduilla ja monissa maissa, joissa on paljon nuoria, jotka etsivät jotakin suurempaa, ja koska heidän sydämensä kertoo heille, että on olemassa aidompia arvoja, he eivät suostu tyhjiin lupauksiin ja elämäntapaan, jossa ei ole tilaa Jumalalle.

Rakkaat nuoret! Rukoilen teidän puolestanne hartain sydämin. Puhun teistä Neitsyt Marialle ja pyydän häntä olemaan aina teidän apunanne äidillisillä esirukouksillaan ja opettamaan teille, kuinka pysytään uskollisina Jumalan sanalle. Pyydän teitä rukoilemaan paavin puolesta, jotta hän Pietarin seuraajana aina vahvistaisi veljiään ja sisariaan uskossa. Rukoilen, että kaikki kirkon jäsenet, sekä paimenet että uskovat, kasvaisivat lähemmäksi Herraa päivä päivältä. Kasvakaamme elämän pyhyydessä ja olkaamme sen totuuden tehokkaita todistajia, että Jeesus Kristus on todella Jumalan Poika, koko ihmiskunnan Vapahtaja ja elävä toivon lähde. Aamen.

Paavi Benedictus XVI

© LEV, 2011

Mitä on katolinen karismaattinen uudistuminen?

Katolinen karismaattinen uudistuminen alkoi Dequesnen yliopiston opiskelijoiden retretissä Pittsburgissa Pennsylvaniassa helmikuussa 1967. Opiskelijat olivat viikonloppuna rukoilleet pitkään pyytäen Jumalaa antamaan heidän kokea sekä kasteen että konfirmaation armon. Sinä viikonloppuna he saivat Jumalalta voimakkaan muuttumiskokemuksen, joka sittemmin on tullut tunnetuksi "Pyhän Hengen kasteena". Tuon viikonlopun Pyhän Hengen aikaansaannokset ja kokemukset levisivät nopeasti kampuksella ja sittemmin muiden yliopistojen kampuksille kautta maan.

Karismaattiset kokemukset levisivät pian myös yliopistojen ulkopuolelle ja saivat jalansijaa seurakunnissa ja muissa katolisissa instituutioissa. Muodostui löyhiä organisaatioita ja verkostoja. Alettiin järjestää katolisia karismaattisia konferensseja. Notre Damen kampukselle South Bend Indianaan kokoontui sellaiseen 30.000 osallistujaa 1970-luvun puolivälissä.

Karismaattinen uudistuminen sai huomiota kirkossa, ja liikkeen johtajat tapasivat paavi Paavali VI:n (1975) sekä Johannes Paavali II:n useita kertoja. Sen lisäksi useat piispojen kokoukset eri maissa ovat kirjoittaneet pastoraalisia kirjeitä rohkaisemaan ja tukemaan liikettä.

Katolinen karismaattinen uudistuminen ei ole yksimuotoinen yhdistynyt maailmanlaajuinen liike. Sillä ei ole yksittäistä perustajaa eikä perustajaryhmää kuten monilla muilla liikkeillä. Sillä ei ole jäsenluetteloita. Se on hyvin monimuotoinen koostumus yksilöitä, ryhmiä ja aktiviteetteja, sopimusyhteisöjä, rukousryhmiä, pieniä uskonyhteisöjä, uudistuneita seurakuntia, konferensseja, retrettejä, vieläpä osallistumismuotoja kirkon eri toimintoihin, nämä kaikki usein aivan riippumattomina toisistaan, eri asteisina ja muotoisina kehityksessään ja vaiheissaan. Kaikilla näillä on silti sama yhteinen kokemuspohja ja yhteiset päämäärät.

Liikkeen tärkein yhdistäjä on "Pyhän Hengen kaste". Monille ihmisille tämä uusi, voimakas, elämää muuttava Pyhän Hengen vuodatus tapahtuu erityisissä seminaareissa nimeltä "Elämä Hengessä", vaikka monet ovat saaneet Pyhän Hengen kasteen myös seminaarien ulkopuolella.

Firmes en la Fe, lujina uskossa!

Mietteitä Maailman nuortenpäiviltä Madridista

Olin Maailman nuortenpäivillä Madridissa Silta-klubin kautta, yhdeksänhenkisen eri ikäisistä naisista koostuvan ryhmän mukana. Osallistuimme viralliseen ohjelmaan kiitettävän paljon, vaikka olimme maksaneet osallistumismaksun vain viikonlopun osalta. Tästä huolimatta pääsimme hyvin seuraamaan tapahtumia jo ennen perjantaita.

Kohokohta oli ehdottomasti Cuatro Vientos, jossa vietettiin vigilia lauantaina ja messu sunnuntaina. Oli unohtumatonta viettää yö taivasalla rukouksen ilmapiirissä puolentoista miljoonan muun kristityn kanssa. Vigilia jäi mieleen varmasti myös siksi, että sen keskeytti melko dramaattisesti ukkosmyrsky. Tuuli, sade ja salamat eivät aiheuttaneet hätäännystä, päinvastoin: rajuilma vain tuntui vahvistavan valtavan ihmismassan yhteishenkeä. Myrskyn laannuttua harras ilmapiiri oli käsin kosketeltava.

Ainakin omalla kohdallani koko tapahtuma antoi vahvan tunteen kirkon yhtenäisyydestä ja vahvisti luottamusta kirkkoon. Luulen, että myös monella muulla on jäänyt Maailman nuortenpäivistä vastaavanlainen tunne, niin positiivinen yleinen ilmapiiri Madridissa oli. Paavin sanat todella antoivat ainesta omaan hengellisyyteen. Nuortenpäivien tunnuslaulu tiivistää hyvin sen, mitä viikosta jäi käteen: Firmes en la Fe, lujina uskossa!

Anna-Riina Hakala

Minä olin Madridissa yhden italialaisen ryhmän kanssa. Meitä oli 54. Kanssani oli myös kaksi nuorta pariskuntaa, jotka auttoivat matkan järjestämisessä ja myös nuorten henkisessä ohjaamisessa pyhiinvaelluksen aikana. Nuoret olivat 13-25 vuoden ikäisiä. Oli myös muutamia 28-vuotiaita ja yksi 33-vuotias. Kaikki kuuluvat Neokatekumenaalisen tien yhteisöihin.

Virallisesta ohjelmasta osallistuimme ainoastaan lauantaipäivän vigiliaan ja sunnuntaimessuun paavin kanssa.

Minua henkilökohtaisesti koskettivat sekä messu paavin kanssa että myös muutama messu nuorten kanssa. Niissä yhteys ja riemu, jotka tulevat Jumalalta, olivat käsin kosketeltavia.

Oikeastaan vaikka koko pyhiinvaelluksen aikana rukoiltiin paljon, ja oli hetkiä, jolloin saarnattiin, oli mahtava kuulla, kuinka paavin 15 minuuttia kestäneen saarnan sanat tehosivat paljon paremmin. Nuoret olivat liikuttuneita siitä, että paavi puhui juuri heille ja heitä varten.

isä Marco Pasinato

Olin Madridissa ystäväporukan kanssa, seurueessamme oli yhteensä kahdeksan nuorta – opiskelijoita, akateemikkoja ja yksi pappi.

Pääsimme hyvin osallistumaan virallisen ohjelman suurtapahtumiin paavin kanssa keskellä Madridin kaupunkia ja Cuatro Vientosin lentokentälle rakennetulla kohtaamispaikalla.

Ristintie ja sen eri asemia kuvaavien pasojen – Espanjan eri kaupungeista tai kylistä tuotujen, todelliseen tai lähes todelliseen kokoon tehtyjen veistosasetelmien – kulkue Madridin suurella puistokadulla perjantai-iltana oli sykähdyttävä.

Mieleen painui tietysti myös nuortenpäivien kohokohta: paavin kanssa vietetyt lauantai-illan vigilia ja sunnuntain messu Cuatro Vientosissa. Tapaamiseen toivat oman leimansa ja seikkailun tunnun vaihtuvat sääolot sekä joukkiomme yöpymispaikan etsiminen valtavan väenpaljouden keskeltä.

Paavimme osoitti jälleen sydämensä nuoruuden ja ilonsa nuorten kohtaamisesta jopa keskellä lauantai-illan myrskysäätä: hän ei avustajien ehdotuksista huolimatta malttanut millään lyhentää tapaamisen kestoa, vaan jakoi sateen kastamana pyhiinvaeltajien olosuhteet, sekä kiitti meitä useaan otteeseen omasta kestävyydestämme ja rukouksistamme. Sitten hän pyysi meitä rukoilemaan, että sää paranisi yötä ja seuraavaa päivää ajatellen – sade lakkasi lopulta, yöllä oli tyyntä ja sunnuntaina aurinkoisen kaunis hellepäivä!

Omaa uskoani ainakin vahvisti erityisesti nuortenpäivien hengellisen sisällön ja sanoman lisäksi se ilo, hartaus ja yhteys, joka vallitsi Pietarin seuraajan ja pyhiinvaeltajien, kahden miljoonan joka maailman kolkasta tulleen nuoren keskellä. Sen perusteella, mitä näimme ympärillämme ja jutelimme niin toistemme kuin muualta tulleiden kanssa niiden päivien aikana, tämä oli yleinen kokemus nuortenpäivien osallistujien kesken. Toivottavasti onnistumme välittämään saamiamme eväitä ja intoa myös kaikille niille, jotka eivät päässeet paikan päälle – Firmes en la Fe!

Stefan Perthuis

Olin matkassa Opus Deihin kuuluvien ystävieni kanssa.

Itse saavuin paikalle vasta torstaina, mutta pääsin näkemään Via Crucis -kulkueen ja osallistumaan vigiliaan sekä sunnuntaiaamun messuun.

Vigilia ja seuraavan aamun messu jäivät mieleen jo pelkästään olosuhteiden vuoksi. Ukkosmyrskyssä vietetyn vigilian jälkeen saimme nauttia lämpimästä auringonpaisteesta seuraavan aamun messussa.

Lukuisten muiden uskovien nuorten kohtaaminen sekä tapahtumassa vallinnut lähimmäisenrakkauden ilmapiiri vahvistivat varmasti monien uskoa.

Olen itse luterilainen, mutta minulle jäi nuortenpäivistä oikein lämpimät muistot ja sain kokea tapahtumassa kristittyjen yhteyttä.

Eric Malmi

Katoliset nuortenillat Pyhän Marian seurakunnassa syksyllä 2011

Nuortenillat pidetään joka kuukauden kolmantena lauantai-iltana seurakuntasalissa klo 19. Ennen nuorteniltaa kirkossa aina sunnuntain aattomessu klo 18.

17.9. TODISTUS-ILTA (Teemu Terho)
15.10 CAMINO-ILTA (Daniel Karlberg & Emil Anton)
19.11 ELÄMÄ-ILTA (Jyri Soria)
17.12 JOULU-ILTA

Illat on tarkoitettu pääasiassa 13-30-vuotiaille. Mukaan saa tuoda kavereita ja nyyttikestittävää. Tervetuloa!

Aikuiset – tervetuloa!

Kirkossamme on toivottu aikuiskatekeesia, joka johtaisi kouluopetusta ja johdantokurssia syvemmälle uskon saloihin. Loka-marraskuussa järjestetään Pyhän Marian seurakunnassa kirkkoisien hengessä alustavasti neliosainen mystagogiakurssi, jonka tarkoituksena on johtaa kirkon jäsenet syvään ymmärrykseen sakramentaalisen elämän todellisuudesta, vaikutuksista ja päämäärästä. Kurssi on tarkoitettu pääasiassa aikuisille katolilaisille, mutta myös konfirmoidut nuoret ja johdantokurssilaiset ovat tervetulleita. Opetuksesta vastaa teol. maist. Emil Anton (fineca@hotmail.com). Sähköposti-ilmoittautuminen toivottavaa muttei pakollista.

To 13.10 klo 19: Kasteen mystagogiaa: Identiteettimme Kristuksessa
To 27.10 klo 19: Eukaristian mystagogiaa: Kristus meissä
To 10.11 klo 19: Avioliiton mystagogiaa: Yksi ruumis
To 24.11 klo 19: Sakramentit ja eskatologia: Karitsan häät

Tapaamiset Marian kirkon seurakuntasalissa.

Katolinen karismaattinen uudistus on läsnä 220 maassa ja se on koskettanut yli 120.000.000 katolilaisen elämää. Joissakin maissa osallistujien määrä näyttää viime vuosina vähentyneen, kun taas toisaalla heidän määränsä jatkaa nousua hämmästyttävällä tavalla.

Paavit katolisesta karismaattisesta uudistumisesta

Paavi Paavali VI:n puhe ensimmäisessä kansainvälisten johtajien konferenssissa Grottaferratassa (Roomassa) 10. lokakuuta 1973:

Me riemuitsemme kanssanne, rakkaat ystävät, hengellisen elämän uudistumisesta kirkossa tänään, erilaisissa muodoissa ja monilla seuduilla. (….) Niissä kaikissa voimme tunnistaa sen Hengen salaperäisen ja kätketyn vaikutuksen, joka on kirkon sielu.

Paavi Johannes Paavali II:n viesti Katolisen karismaattisten yhteisöjen ja veljeskuntien liiton (CFCCCF) seitsemännen kansainvälisen kokouksen osanottajille Roomassa, 9. marraskuuta 1996:

Katolinen karismaattinen liike on eräs Vatikaanin II kirkolliskokouksen monista hedelmistä. Se johti uuden helluntain tapaan sellaisten ryhmien ja liikkeiden erinomaiseen kukoistamiseen, jotka ovat erityisen herkkiä Pyhän Hengen vaikutukselle. Kuinka voisimme olla kiittämättä niistä hyvistä hengellisistä hedelmistä, joita uudistuminen on tuonut sekä kirkon että niin monien ihmisten elämään? Kuinka monet uskovat maallikot – miehet, naiset, nuoret, aikuiset ja vanhat ihmiset – ovat saaneetkaan kokea omassa elämässään Hengen hämmästyttävän voiman ja lahjat! Kuinka monet ihmiset ovatkaan löytäneet jälleen uskon, rukouksen ilon, Jumalan sanan voiman ja kauneuden, tuoden ne kaikki mukaan kirkon tehtävän auliiseen palvelemiseen! Kuinka monien elämä onkaan täydellisesti muuttunut! Tästä kaikesta tahdon tänään yhdessä teidän kanssanne ylistää ja kiittää Jumalaa!

iccrs.org

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass (1st Sun. Italian, 2nd Family Mass, 3rd Swedish, 4th Russian), 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

17.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
19.9. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
20.9. ti 14.00 seniorien messu ja kokoontuminen, 16.30-19.00 vahvistusopetus
22.9. to 18.00 lectio divina
24.9. la 10.00-12.45 ensikommuunio-opetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
1.10. la 11.00 vahvistuksen sakramentin harjoitus ja rippi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
3.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
6.10. to 18.00 elokuvakerho
8.10. la 11.00 diakoni Dung Dangin papiksi vihkiminen Turussa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu ja vahvistuksen sakramentti, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu, 19.00 tapaaminen isä Raniero Cantalamessan kanssa seurakuntasalissa

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 18.9., 16.10., 20.11. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 25.9., 23.10. su 16.00

UKRAINALAINEN LITURGIA

on 18. syyskuuta klo 14 Pyhän Henrikin katedraalissa.

FRANSISKAANINEN RETRETTI isä Frans Vossin SCJ johdolla lauantaina 19.11. Stella Mariksessa. Retretin aihe on fransiskaaninen elämänasenne. Hinta 80 euroa. Sitovat ilmoittautumiset 31.10. mennessä Risto Mantovanille OFS. Puhelin 050 585 6513.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsiksi, 2. ja 4. lastenmessu, 3. vietnamiksi, 5. saksaksi), 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. puolaksi), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti ja ke klo 13-16 ja to klo 9-12.

Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. in Swedish, 2nd and 4th Mass for children, 3rd in Vietnamese, 5th in German), 16.00 Mass (2nd Sun. in Spanish, 3rd in Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Laudes, 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. and Wed. 13-16, Thurs. 9-12.

17.9. la 9.30 messu suomeksi, 17.30 adoraatio, 18.00 messu suomeksi, 19.00 nuortenilta seurakuntasalissa
18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi, 17.00 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.9. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus Englantilaisessa koulussa vahvistuksen sakramenttia varten, 17.30 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.10. la 9.30 messu suomeksi, 10.00 sakramenttiopetus ensikommuunion ja vahvistuksen sakramenttia varten englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.9. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
11.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
13.9. ti 19.00 teologinen opintopiiri
17.9. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
20.9. ti 19.00 informaatiokurssi
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
4.10. ti 19.00 miestenpiiri
8.10. la 11.00 diakoni Dungin papiksi vihkiminen (Mikaelin kirkossa)
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 29.10. la 10.00
Eurajoki: 18.9., 9.10., 23.10. su 15.00
Pori: 14.10. pe 18.00

KATEKEESI
17.9., 15.10. la 9.30

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.9. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
11.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
12.9. ma Pyhän Henrikin katedraalin vihkiminen: 18.00 messu
14.9. ke pyhän ristin ylentäminen: 18.00 messu
17.9. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
21.9. ke pyhä apostoli Matteus: 18.00 messu
24.9. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
29.9. to pyhät arkkienkelit Mikael, Gabriel ja Rafael: 14.00 seniorit, 18.00 messu
1.10. la pyhä Jeesus-lapsen Teresa: 18.00 messu
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
7.10. pe 18.00 messu Kiteellä
8.10. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 10.9., 8.10. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 11.9., 9.10. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 7.10. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 25.9. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 24.9. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 24.9. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 10.9., 8.10. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 17.9. la 9.00
Joensuu: 10.9., 8.10. la 9.45
Savonlinna: 24.9. la 9.45

Tampere

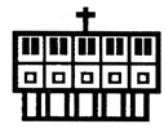

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.9. su kirkkovuoden 24. sunnuntai: 10.30 päämessu (kirkkomme nimikkojuhla), 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.9. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.9. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
8.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 2.10., 6.11., 4.12. su 15.00 Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 27.11. su 16.00, 26.12. ma 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 25.9., 11.12. su 18.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 23.9. pe 18.00, 29.10. la 18.00 (ev.-lut. kirkossa), 16.12. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 24.9., 15.10., 26.11., 10.12. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 25.9. su 12.00, 30.10. su 10.30! (piispanmessu), 27.11. su 12.00, 11.12. su 12.00, 26.12. ma 12.00

Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 17.9., 22.10., 19.11., 17.12. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srk-sali, Koulukatu 45): 24.9., 15.10. la 16.00, 30.10. su 15.00 (piispanmessu ort. kirkossa), 26.11., 10.12. la 16.00, 25.12. su 16.00

Kouvola

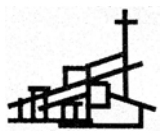

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

18.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 12.00 messu Lappeenrannassa, 18.00 messu Kouvolassa
22.9. to 18.00 iltamessu
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 11.00 messu Haminassa, 18.00 messu Kouvolassa
29.9. to 18.00 iltamessu
1.10. la 14.00 uskonnonopetus Lahdessa, 16.00 messu Lahdessa
2.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 11.00 messu
6.10. to 18.00 iltamessu
7.10. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
8.10. la 11.00 uskonnonopetus Kouvolassa, 13.00 perhemessu
9.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 11.00 messu, 17.00 messu Kotkassa (Huom. aika!)

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 25.9., 23.10. su 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 11.9. su 16.00, 9.10. su 17.00!
Lahti (ort. kirkko): 1.10. su 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 18.9., 16.10. su 12.00

USKONNONOPETUS
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 1.10. la 14.00
Kouvola (seurakuntasali): 10.9., 8.10. la 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): 1. kerta 13.9. ke 17.00

Siivouspäivä kirkossa ja pappilassa kuukauden viimeisenä lauantaina klo 10.00.

15.7.2011–15.2.2012 **kirkkoherra on sapattivapaalla**, jonka tarkoituksena on hengellinen uudistuminen ja terveydestä huolehtiminen. Kirkkoherran sijaisena toimii tänä aikana isä Ryszard Mis SCJ.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

18.9. su kirkkovuoden 25 sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
21.9. ke pyhä apostoli Matteus: 17.00 messu
25.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
29.9. to pyhät arkkienkelit Mikael, Gabriel ja Rafael: 17.00 juhlamessu
2.10. su kirkkovuoden 27 sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
7.1. pe pyhä Birgitta: 17.00 messu
9.10. su kirkkovuoden 28 sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 18.9., 16.10. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 2.10. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 25.9., 23.10. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 11.9., 9.10. su 17.30

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON
16.9., 7.10., 28.10., 11.11., 25.11., 9.12. pe 18.00
Uskonnonopetus ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten:
17.9., 1.10., 16.10., 5.11., 20.11., 4.12., 18.12. la 10.00

LASTENMESSU
17.9., 16.10., 20.11., 18.12. la 11.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Stella Mariksessa vietettävistä messuista voi tiedustella 019-335793. Varaukset retrettejä, kokouksia ym. varten kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, parhaassa tapauksessa isommille ryhmille vuosi aikaisemmin, sillä erityisesti keskuksen viikonloput ovat hyvin kysyttyjä. Yksittäismajoitukset lyhyemmällä varausajalla. Kannattaa tiedustella tilannetta joka tapauksessa.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Lokakuusta alkaen aamumessu ma, ke, pe klo 7.45. Lauantaisin klo 18 yleensä messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan tai hepreankielinen messu, tarkemmat tiedot www.studium.fi. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Tapahtumia

Academicum Catholicum

Ohjelma syyskaudella 2011
Verksamhetsplan för hösten 2011

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 bA, klo 18.00. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille. *Vi samlas på Studium Catholicum, Riddaregatan 3bA, kl. 18.00. Mötena är öppna för alla.*

Torstaina, 20.10. klo 18.00: FM Emil Anton puhuu aiheesta "Yksi tosi usko? 2. vuosisadan apologeetit"/ *Fil.mag. Emil Anton talar på finska om "En sann tro? 2. århundradets apologeter"*
Torstaina 17.11 klo 17.30: Vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Messun jälkeen n. klo 18.00 isä Joosef Dang Tien Dung puhuu aiheesta "Pastoraalityö monikulttuurisessa Suomessa"/ *Klo 17.30 mässa för ACs avlidna. Efter mässan, ca klo. 18.00, talar fader Joosef Dang Tien Dung om "Pastoralarbete i mångkulturellt Finland", på finska.*

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2011 mennessä AC:n tilille 200120-513060 *Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2011 på AC:s konto 200120-513060.*

Fransiskaanimaallikot OFS

Syksy 2011 – 63.toimintavuosi Suomessa

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kello 16:00--noin 18:00 p. Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI.

Kokouksiimme ovat tervetulleita ne, joilla on hyvä tahto. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun, joka alkaa klo 18.

Tiistai 18.10. Baltian kokouksen satoa; Risto Mantovani OFS ja Tuulikki Tuuri OFS
Lauantai 19.11. Retretti Stella Mariksessa. Katso erillinen ilmoitus!
Tiistai 13.12. Kuuliaisuudesta; Heikki Pusa OFS

Ennakkotiedote: Vuonna 2012, jonakin helmikuun lauantaina, tapaamme fransiskaani-isä Franz Richardin OFM Henrikin seurakuntasalissa klo 11.00-18.00. Tarkemmat ajat ja aiheet julkaistaan myöhemmin.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Vanhan dominikaaniriituksen mukainen messu Studium Catholicumissa 1.10. klo 18.00

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs, klo 18 seuraavina päivinä seuraavin kirjoin:

10.10. Jonas Gardell: Jumalasta
7.11. Mika Waltari: Mikael Karvajalka
19.12. Birgitta Trotzig: Liejukuninkaan tytär

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa!

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry

Teresat kokoontuvat Pyhän Marian seurakuntasalissa messun jälkeen. Syksyn ohjelma:

ti 20.9. tutustumisilta Helsingin seurakuntien uusille katolilaisille. Alueellamme toimivat yhdistykset ja maallikkojärjestöt esittelevät toimintaansa. Myös wanhat katolilaiset ovat tervetulleita tähän syyskauden avaukseen.
ti 4.10. vierailu karmeliittojen luona
ti 8.11. esitelmäilta
la 26.11. myyjäisten valmistelu
su 27.11. myyjäiset
ti 13.12. joulujuhla

Radio ja TV

1.12.2011 kl 6.54 och 8.54 Radio Vega Andrum: biskop Teemu Sippo SCJ
8.12.2011 kl. 19.20 Radio Vega Aftonandakt: biskop Teemu Sippo SCJ
13.12.2011 klo 18.50 Yle Radio 1 Iltahartaus Auli Nukarinen

Sekalaista

SENIORIT

Tiistaina 20. syyskuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14.00 ja sen jälkeen syksyn ensimmäinen kokoontuminen seurakuntasalissa.

Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.*

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (11/2011) ajalle 7.10.-6.11. on toimitettava viimeistään 26.9.2011 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Pyhän Birgitan perintö

Kaikkein pyhimmän Vapahtajan sääntökunta 100-vuotias ja Turun birgittalaissisaret 25-vuotiaita 8.9.2011

Äiti Elisabethin hankkima Casa Santa Brigida Rooman Piazza Farnesella.

Birgittalaissääntökunnan perusti ruotsalainen pyhä Birgitta 1300-luvulla. Sääntökunta oli täysin kontemplatiivinen. Keskiajalla noin 70 birgittalaisluostaria toimi eri puolilla Eurooppaa. Ne olivat niin sanottuja kaksoisluostareita, mikä tarkoitti sitä, että jokaisessa luostarissa piti sääntöjen mukaan asua enintään 60 nunnaa ja heidän apunaan 13 pappia, 4 diakonia ja 8 maallikkoveljeä. Nunnilla ja munkeilla oli erilliset asuintilat yhteisen kirkon molemmin puolin. Luostarit jatkoivat toimintaansa 1600-luvulle saakka. Reformaation seurauksena monet luostarit lakkautettiin tai muutettiin pelkiksi nunnaluostareiksi. Jotkut keskiajalla perustetut luostarit ovat toimineet useita vuosisatoja ja siten säilyttäneet sääntökunnan karisman elävänä. Näistä luostareista viisi on edelleen toiminnassa meidän aikanamme.

Autuas äiti Maria Elisabeth Hesselblad (1870-1957) antoi birgittalaissääntökunnalle uutta elämää perustaessaan sille uuden haaran. Ruotsissa viettämänsä lapsuuden ja nuoruuden jälkeen hän työskenteli New Yorkissa sairaanhoitajana ja samalla tutustui katoliseen uskoon. Ensimmäisellä matkallaan Roomaan vuonna 1902 hän koki saavansa Jumalalta haasteellisen tehtävän elvyttää pyhän Birgitan sääntökunta. Elisabeth palasi New Yorkiin säilyttäen mielessään vaikutelman, jonka hän oli saanut käydessään pyhän Birgitan talossa.

Elisabethin ystävä isä Hagen tuli vakuuttuneeksi siitä, että aika oli kypsynyt: Elisabethin piti uskaltaa ottaa lopullinen askel ja lähteä uudelleen Roomaan jatkamaan Birgitan työtä. Niinpä Elisabeth maaliskuussa 1904 matkusti uudelleen Roomaan ihmeellisen luottamuksen ja rauhan tunteen vallassa. Hän saapui sinne maaliskuun 25. päivänä, Herran syntymän ilmoittamisen juhlana. Matkaseurana oli hänen veljensä Ture, johon hänen uskonsa ja kutsumuksensa olivat tehneet syvän vaikutuksen. Elisabeth kiirehti heti kertomaan perheelleen suuresta onnesta, jota hän tunsi päästyään perille ikävöimäänsä paikkaan, pyhän Birgitan taloon Piazza Farnesen vierelle. Hänen ilonsa kasvoi, kun hänet pian sen jälkeen, huhtikuun 14. päivänä 1904, otettiin katoliseen kirkkoon.

Tultuaan katolisen kirkon jäseneksi Elisabeth oli valmis ottamaan uuden askeleen Kristuksen seuraamisen tiellä ja jättämään maailman elääkseen Jumalalle pyhitettyä elämää silloisessa karmeliittaluostarissa. Ketkään muut eivät tienneet hänen ratkaisustaan kuin hänen veljensä ja isä Hagen, joka tunsi olevansa varma hänen kutsumuksestaan. Karmeliittojen johtajatar, äiti Hedvig, näytti olevan valmis ottamaan hänet vastaan pyhän Birgitan taloon, joka silloin oli karmeliittojen käytössä. Vaikeasti sairaana Elisabeth tuli Roomaan ja toivoi saavansa kuolla siinä talossa Piazza Farnesen laidalla, jossa myös pyhän Birgitan päivät olivat päättyneet. Siinä talossa hän aloitti luostarielämänsä noviisina, ja äiti Hedvig osoitti hänelle suurta hyväntahtoisuutta ja ymmärtämystä.

Elisabeth eli turvallista elämää pyhän Birgitan talossa, mutta hän ei olisi ollut tyytyväinen, jos hänen olisi täytynyt viettää loppuelämänsä rukoillen kaikessa rauhassa karmeliittayhteisön jäsenenä. Hän tahtoi kuolla tai elää pyhän Birgitan tyttärenä, käyttää birgittalaispukua ja tuoda sääntökunta takaisin Roomaan, tähän taloon, vaikka se silloin näytti mahdottomalta unelmalta. Hän saattoi ottaa vain ensimmäisen askeleen, pukeutua harmaaseen pukuun. Pyhän Sydämen juhlana 22.6.1906 hän lopulta antoi lupauksensa isä Hagenin edessä Pyhän Sydämen talon kappelissa pukeutuneena birgittalaisten harmaaseen asuun ja valkoiseen kruunuun, jossa oli viisi punaista täplää. Isä Hagen ja isä Brandi olivat toimineet yhdessä saadakseen Vatikaanilta erikoisluvan, että sisar Hes- selblad voisi käyttää pyhän Birgitan pukua antaessaan lupauksensa karmeliittojen luostarissa. Äiti Hedvigin hyväntahtoisuus ja kaukonäköinen viisaus tukivat Elisabethin toivomusta. Kun säädetty päivä koitti, Elisabethin unelma saattoi vihdoin toteutua. Hän kirjoitti isä Hagenille, joka oli äskettäin saapunut Roomaan, ja pyysi häntä viettämään messun ja siunaamaan puvun siinä huoneessa, jossa autuas äitimme pyhä Birgitta oli elänyt ja kuollut.

Samassa kappelissa Elisabeth vajaan kuukauden kuluttua antoi yksityisesti luostarilupauksensa pyhän Birgitan tyttärenä ja kiiruhti ilmoittamaan siitä Syon Abbeyn priorittarelle. Elisabeth tunsi nyt palavaa rakkautta pyhään Birgittaan, piti jatkuvasti yllä innostusta oman kotimaansa pyhimystä kohtaan ja kehitteli aktiivisesti suunnitelmaa tutustua kaikkiin eri puolilla Eurooppaa sijaitseviin birgittalaisluostareihin. Tämä vahva birgittalaisharrastus sai Elisabethin unelmoimaan luostarin perustamisesta Vadstenaan. Unelma alkoi toteutua 17 vuotta myöhemmin, kun birgittalaisten talo avattiin Djursholmissa. Lopullisesti unelma toteutui 29 vuotta myöhemmin, jolloin itse Vadstenan luostari heräsi eloon.

Uusi sääntökunta perustettiin vuonna 1911. Äiti Hesselbladilla oli toiveena erityisesti antaa uutta elämää Birgitan työlle, ja hän tahtoi sopeuttaa birgittalaissääntökunnan nykyajan vaatimuksiin. Tämä uusi haara poikkesi vanhoista birgittalaisluostareista siinä, että eri luostariyhteisöt ovat hallinnollisesti yhteydessä Rooman pääluostariin. Ankaraa klausuuria ei myöskään ole. Monien luostarien yhteydessä on nykyään vieraskoti toimeentulon lähteenä. Vieraskoti tarjoaa samalla mahdollisuuden apostoliseen toimintaan. Yksityisten ihmisten ohella se järjestää myös hengellisiä ja ekumeenisia tilaisuuksia. Intiassa ja Meksikossa sisaret osallistuvat myös kirkon lähetystyöhön.

Viime vuosina luostareiden lukumäärä on kasvanut. Tällä hetkellä birgittalaisluostareita on Euroopassa, Aasiassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa yhteensä 55. Sisaria on noin 700. Suomeen birgittalaissisaret tulivat 1986. Vuonna 2000 äiti Elisabeth julistettiin autuaaksi.

Birgittalaissisarten tärkein tehtävä on liturginen rukous ja pyhän alttarin sakramentin palvonta. Rukoilemme erityisesti myös paavin ja kirkon ykseyden puolesta. Ora et labora, rukoile ja tee työtä, on birgittalaisten tunnuslause. He muistavat Jeesuksen hartaan kaipauksen ja rukouksen, että kaikki häneen uskovat olisivat yhtä, eläisivät yhdessä laumassa ja yhden ainoan paimenen alaisina.

Tänä vuonna, kun vietämme birgittalaissisarten sääntökunnan 100-vuotisjuhlaa ja samalla sisarten Suomeen saapumisen 25-vuotisjuhlaa, haluamme kutsua kaikki kristityt kiittämään Jumalaa yhdessä meidän kanssamme. Kiitosmessua vietämme 2.10.2011 Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin kirkossa Turussa. Tervetuloa osallistumaan juhlaamme!

sisar Leena OSSS

Pyhimmän Vapahtajan sääntökunta 100 vuotta – birgittalaisluostari 25 vuotta Suomessa

Autuaan Maria Elisabeth Hesselbladin (kuvassa) perustama Pyhimmän Vapahtajan sääntökunta viettää perustamisensa 100-vuotisjuhlaa Turussa 2.10.2011. Samaan aikaan vietetään birgittalaissisarten Suomeen saapumisen 25-vuotisjuhlaa.

Sääntökunnan uuden haaran perustaja Maria Elisabeth Hesselblad syntyi 4.6.1870 Fåglavikin kylässä Länsi-Götanmaalla. Köyhä 13-lapsinen perhe piti pientä kyläkauppaa. Isä kuoli varhain ja Maria alkoi auttaa perhettä toimeentulossa. Monet ruotsalaiset lähtivät tuohon aikaan Amerikkaan ja Mariakin innostui ajatuksesta: hän voisi omilla ansioillaan auttaa perhettä selviytymään. 17-vuotiaana hän astui laivaan ajatuksenaan palata takaisin, mutta elämällä ja Jumalalla oli muita suunnitelmia häntä varten. Koko elämänsä ajan Maria kantoi sydämessään kotona kokemaansa rakkautta omaan perheeseen ja kotimaahan. Hän oli saanut syntymälahjaksi myös ison annoksen rohkeutta ja lujaa tahtoa, jotka auttoivat häntä pääsemään päämääräänsä.

Amerikkaan saavuttuaan hän sairastui vaikeasti ja joutui sairaalaan. Hän kiinnostui sairaiden hoitamisesta ja aloitti parannuttuaan sairaanhoitajan opinnot. Katolilaisuudesta kiinnostumiseen antoi alkusysäyksenä erään naispotilaan ruusukko, rukousnauha. Myöhemmin hänestä tuli katolilainen, kun hän opiskelijatovereidensa kanssa tutustui kirkkoon.

Hän oli kerran unessa nähnyt ison talon, jonka oven kahta puolta olivat korkeat pylväät. Unensa talon hän löysi 1904 Piazza Farnesen varrelta Roomasta. Hän uskoi Jumalan ohjaavan häntä. Hän halusi asua tuossa pyhän Birgitan talossa, joka oli siihen aikaan karmeliittasisarten hallussa. Sisaret ottivat hänet vastaan ystävällisesti. Vaikeasta vatsasairaudesta kärsivä Maria oli ottanut tuolloin käyttöön nimen Elisabeth. Hän toipui sisarten luona ja alkoi toteuttaa suurta tehtäväänsä. 1906 Elisabeth sai birgittalaissisarten puvun ja antoi ensimmäiset lupaukset Syon Abbeyn luostarissa Englannissa. Hän tutustui myös muihin Euroopan vanhoihin birgittalaisluostareihin suunnitellessaan tulevaisuuttaan.

8.9.1911 äiti Elisabeth otti vastaan ensimmäiset postulanttinsa, kolme englantilaista tyttöä. Ryhmä sai asua Piazza Farnesen talossa, mutta pian heidän oli muutettava sieltä muualle. Sääntökunnan uusi haara sai virallisen kirkollisen vahvistuksen vuonna 1920. Uskon levittämisen kongregaatio antoi 1942 sääntökunnalle luvan käyttää vanhaa nimeä Ordo Sanctissimi Salvatoris. Paavi mainitsi, että äiti Elisabethin perustama luostari oli ”Pyhän Birgitan vanhan luostarin elävä haara” ja suoraa jatkoa vanhalle sääntökunnalle.

Äiti Elisabethin toive palata Ruotsiin oli pysynyt hänen mielessään. Jotta sääntökunta voisi toimia Ruotsissa, oli tehtävä joitakin muutoksia: oli perustettava sellainen nykyaikainen haara, joka ei noudattanut ankaraa paavillista klausuuria. Luostarin piti itse huolehtia toimeentulostaan, josta syystä sinne perustettaisiin vieraskoti. Heinäkuussa 1923 äiti Elisabeth osallistui Ruotsissa Vadstenassa järjestettyyn pyhän Birgitan kuoleman 550-vuotisjuhlaan. Luostariksi soveltuva talo löytyi Djursholmista Tukholmasta. Kaikki halukkaat uskontokunnasta tai kansallisuudesta riippumatta olivat tervetulleita tuohon levon ja hengellisen uudistumisen paikkaan.

Sinnikkään puurtamisen ja rukousten jälkeen sääntökunta onnistui saamaan 1931 uudelleen omistukseensa Piazza Farnesen varrella olevan talon, Casa di Santa Brigidan. 1932 uuteen haaraan kuului viisi luostaria, joista kaksi oli Roomassa, yksi Sveitsissä, yksi Englannissa ja yksi Ruotsissa. Äiti Elisabeth Hesselblad kuoli 24. huhtikuutta 1957. Paavi Johannes Paavali II julisti hänet autuaaksi 9.4.2000.

Kun Turun seurakunnan yhteydessä toiminut hollantilaisten sisarten ylläpitämä lastenkoti ja opiskelijakoti lopettivat toimintansa, piispa Paul Verschuren toivoi, että tyhjiksi jääneisiin tiloihin saataisiin birgittalaissisaria. Hän oli yhteydessä sääntökunnan pääluostariin Roomassa. Ehdotus otettiin siellä innostuneesti vastaan ja ensimmäi-

set sisaret saapuivat Turkuun heinäkuussa 1986. Sääntökunta aloitti toimintansa oltuaan Suomesta poissa yli 400 vuotta. Talo remontoitiin ja sen ja kirkon väliselle alueelle rakennettiin suuri Birgitta-sali. Vieraskotiin tuli tilaa 40 vieraalle. Vastaanotto Suomessa oli myönteinen ja sisarten saapuminen kiinnosti mediaa. Sisaret, joiden määrä lisääntyi vuoden kuluessa yhdeksään, aloittivat heti suomenkielen opinnot.

Luostarin tarkoituksena on vaalia Naantalin luostarin vanhaa perinnettä. Tärkeitä ovat säännölliset hetkipalvelukset, aktiivinen työnteko, kontemplatiivinen elämä ja Jumalan ylistäminen kaikkein pyhimmän sakramentin äärellä birgittalaisessa ora et labora -hengessä. Vieraskodissa sisaret tapaavat apostolaattinsa mukaisesti eri kansallisuuksia, uskonkäsityksiä ja mielipiteitä edustavia ihmisiä. He rukoilevat päivittäin ekumenian edistämiseksi ja pappiskutsumusten puolesta.

Saapumisvuonna perustettiin Turkuun yhdistys nimeltään Birgittalaissisarten ystävät ry., johon kuuluu jäseniä yli kirkkokuntarajojen. Yhdistyksen tarkoituksena on monin eri tavoin tukea luostarin toimintaa.

Luostari on alusta asti ottanut lämpimästi vastaan myös maallikot, jotka kokevat kutsumuksekseen birgittalaisen spiritualiteetin. Sitoutuneet maallikko-oblaatit (oblatum, lat. uhrilahja) osallistuvat yhteisön elämään velvollisuutena päivittäinen rukouselämä hetkirukouksineen. He tukevat luostarin toimintaa eri tavoin mahdollisuuksiensa mukaan.

Elina Grönlund

birgittalaissääntökunnan maallikko-oblaatti

Luostariyhteisömme Turussa 25-vuotias

Turun yhteisön perustaminen hyväksyttiin vuoden 1985 kapitulissa hyväksymällä Helsingin piispan, mons. Paul Verschurenin SCJ kehotus.

Ensimmäiset sisaret, joita olivat äiti Teresa, sisar Violetta, sisar Edvige ja sisar Riccarda, saapuivat Roomasta heinäkuun 6. päivänä 1985 oltuaan matkalla kaksi päivää ja kolme yötä. Satamassa olivat heitä odottamassa kirkkoherra, isä Franz Voss, tohtori Markku Vähätalo ja Celine Laine, ainoa Pyhän sydämen sisar, joka oli jäänyt Turkuun.

Kun ensimmäiset birgittalaissisaret 400 vuoteen saapuivat, seurakunta, joka oli rukoillut niin paljon sisarten palaamisen puolesta, otti heidät vastaan suurella ilolla. Sisaret ottivat haltuunsa luostarin, jonka Pyhän sydämen sisaret olivat jättäneet tyhjäksi työskenneltyään lähes 40 vuotta tämän kansan hyväksi. He olivat lähteneet Hollaniin kuukautta ennen meidän saapumistamme.

Elokuun 25. päivänä saapui sisar Magdalena, joka ei voinut matkustaa yhdessä neljän ensimmäisen sisaren kanssa. Siten sisaria oli yhteensä viisi. Vuonna 1987 saapui muita sisaria, nimittäin heinäkuun 10. päivänä sisar Britta, heinäkuun 13. päivänä sisar Nunzia, elokuun 10. päivänä sisar Guadalupe ja syyskuun ensimmäisenä sisar Theodora. Vuoden 1987 lopussa yhteisöön kuului siten 9 sisarta.

Helmikuun 14. päivä 1988, jolloin talo siunattiin täydellisen restauroinnin jälkeen, oli ilon päivä.

Näiden 25 vuoden aikana on saapunut ja lähtenyt monia muita sisaria. Seuraavina vuosina saapuivat sisar Elisabeth, sisar Giaccomina, sisar Maria Elisabetta, sisar Laura, sisar Paulina, sisar Marianna, sisar Anandi, sisar Dia, sisar Bernabe, sisar Elide, sisar Celeste, sisar Marja-Liisa, sisar Concezione, sisar Armanda, sisar Delia, sisar Gennarinna ja sisar Iwona. Ensimmäinen noviisi oli Mia Saren; häntä seurasivat Marja-Liisa Mäkiranta, Cristian, Airi, Annu ja Irenea. Sisar Marja-Liisa ja sisar Irenea ovat nykyisin äitiluostarissa Rooman Piazza Farnesella.

Herra on kutsunut iäiseen elämään kaksi rakasta sisarta, sisar Theodoran ja sisar Celesten, jotka taivaasta rukoilevat meidän kaikkien puolesta ja ovat jättäneet yhteisöllemme unohtumattoman muiston.

Uskollisena sääntökuntamme karismalle yhteisö jatkaa rukouselämäänsä, päivittäistä pyhimmän sakramentin palvontaa ja jumalallista liturgiaa uhraten kirkon ykseyden hyväksi, joka oli autuaan äiti Elisabeth Hesselbladin harras kaipaus, kunnes jonakin päivänä toteutuu Jeesuksen rukous, että kaikki olisivat yhtä. Uskollisina vanhalle perinteelle harjoitamme edelleen vieraanvaraisuutta ekumenian hengessä päästäksemme siten yhteyteen ihmisten kanssa. Sisaret koettavat välittää uskoa yksinkertaisella tavalla; on myös mahdollista välittää sitä mietiskelyryhmille ja yksittäisille ihmisille, jotka tahtovat käyttää aikaansa rukouksiin osallistumalla sisarten rukoukseen.

Muistakaamme kiitollisina sisaria, jotka ovat työskennelleet yhteisömme hyväksi ja nyt ovat muualla. Muistakaamme kaikkia hyväntekijöitämme, jotka ovat auttaneet meitä toteuttamaan tätä tehtävää, ja kaikkia ystäviä, jotka ovat monin tavoin olleet läheisiä ystäviämme. Muistakaamme heitä kaikkia rukouksessamme, jotta Herra voisi palkita heidät kaikki siunauksellansa.

Turun luostariyhteisön sisarten nimissä

sisar Elisabeth OSSS

Italialainen sielunmessu 400 vuoden takaa:

Pietro Antonio Tamburini: Requiem

Kuninkaantien muusikoiden soololaulajat kapellimestari Markus Yli-Jokipiin johdolla esittävät tulevan pyhäinpäivän 5.11.2011 iltana harvinaisen italialaisen messun. Turussa Maarian kirkossa järjestettävässä konsertissa kuullaan bolognalaisen Pietro Antonio Tamburinin liturginen sielunmessu, jota ei ole esitetty milloinkaan aikaisemmin. Tamburini palveli suuren osan elämästään laulajana ja säveltäjänä Vatikaanissa Sikstiiniläiskappelin cappellassa, mutta monien aikalaistensa tavoin hän jäi unohduksiin musiikin historiassa. Lisätietoja ja ladattava konserttimainos: www.kuninkaantienmuusikot.fi. Konsertin lippujen ennakkomyynti on Lippupisteessä.

Paavin kuninkaallisuus

OSA 2/2

Avaimet eivät ole ainoa paavillisen ylivallan merkki. Eräässä Meo de Sienan taiteilijaryhmän taulussa (1300-luvulta), jota säilytetään Perugian kansallismuseossa[19], apostoli pyhä Pietari on kuvattu paavina ja hänellä on oikeassa kädessään avaimet, vasemmassa paimensauva, päässään paavin tiara ja päällään valkoinen vaate, joka kuvastaa hänen viattomuuttaan ja jonka päällä on punainen kuorikaapu. Punainen ja valkoinen eivät olleet vain Jeesuksesta muistuttavat värit, vaan myös Rooman kirkon heraldiset värit ja sen lipun värit 1200-luvulta alkaen[20]. Punainen on Kristuksen marttyyriuden ja kärsimyksen symboli, mutta toisaalta se on väri, joka roomalaisessa ja todennäköisesti jo indoeurooppalaisessa perinteessä merkitsi kuninkaallista valtaa[21]. Paavi käyttää purppuranväristä viittaa vielä nykyäänkin, joskus lyhyempänä puoliviittana, mutta myös messukasukkaa, johon pukeutuneena paavi toimittaa messun ja johon puettuna Johannes Paavali II asetettiin esille, jotta uskovat saattoivat jättää hänelle viimeisen tervehdyksensä. Sama vaatekappale puetaan juuri valitun uuden paavin harteille merkkinä hänen kruunaamisestaan kirkon johtajaksi. Kaiken kaikkiaan tarkoitus oli vahvistaa valta-asema, johon paavi on astunut[22]. Seremonia on eräänlainen imitatio imperii, jolla on perustavanlaatuinen merkitys paavin rinnastamisessa keisariin. Kyse on poliittisesta ideologiasta, joka perustuu Konstantinuksen väärennettyyn Donazioneen, joka ei pelkästään antanut keisarillisia oikeuksia paaville, vaan myös senaattorin arvon hänen papistolleen. Punainen onkin ollut 1200-luvulta lähtien myös kardinaalien väri, ja punainen oli nimenomaan senaatin väri[23]. Punaisen värin käytön alkuperäinen tarkoitus oli siis julistaa keisarin vallan veroinen ja sen ylittävä valta, mistä todisteena on se, että ensimmäisenä purppuranpunaista viittaa käytti Gregorius VII (1073-1085). Hänen konfliktinsa Henrik IV:n kanssa oli yksi ensimmäisistä näiden kahden vallan välisistä yhteenotoista ja päättyi, kuten tiedämme, kirkon täydelliseen voittoon.

Punainen on myös merkki vallasta, joka ei pääty sen kantajan kuollessa. Siksi ranskalaisessa Kaarle VI:n hautajaisia kuvaavassa 1400-luvun miniatyyrissä katafalkki on punainen, sillä kuningas ”ei kuole koskaan”. Sicillen mukaan Alfonso V Aragonialaisen airueella oli virkaannimittäjäisissä päällään heleänpunainen vaate ”kuvastamassa verta, jota hän joutuu vuodattamaan palvellakseen Jumalaa”, noudattaakseen pyhiä lakeja ja puolustaakseen kirkkoa[24]. Keskiajalla punainen oli myös enkelien väri. ”Piru kuvattiin yleensä mustana mutta joskus hän saattoi olla myös sininen tai violetti, koostuen tummasta, sankasta ilmasta, vastakkainaseteltuna hyvien enkelien kanssa, jotka koostuivat ikuisesta tulesta ollen siten punaisia väriltään”[25].

Keskiajalla paavi puettiin valitsemisensa jälkeen punaiseen viittaan, minkä jälkeen hän matkasi Lateraaniin virkaanasettamis- ja omistusriittejä varten. Perinteen mukaisesti hän istuutui ensin niin kutsutulle lantatuolille, joka oli Lateraanin basilikaan vievän holvikäytävän edessä, ja sen jälkeen antiikkipunamarmori-istuimelle. Virkaanastujaisseremoniassa Lateraanissa hän otti basilikan hallintaansa Rooman piispan asemassa. Kyseessä oli siis sangen monimutkainen kruunajaisseremonia. Siinä missä kolmas tuoli tai valtaistuin kuvasi paavin papillista arvoa, ensimmäinen kuvasi nöyryyttä, jolla hänen tuli ottaa vastaan paavius. Kardinaalit saattoivat hänet juhlallisin menoin kunniasijalle. ”Nimi lantatuoli selitetään samassa juhlamenoetiketissä, joka sisältää Samuelin kirjan jakeen (1. Sam 2:8), jonka mukaan “Jumala tomusta nostaa halvan, hän loasta korottaa köyhän, pannaksensa heidät ruhtinasten rinnalle ja antaaksensa heidän periä kunniasijat”.

Lantatuoli on siis itsensä nöyryyttämisen symboli, kenties kaikkein voimakkain sellainen, joka on koskaan varattu roomalaiselle paaville (johtuen siteestä sanojen tuoli ja lanta välillä). Lantatuolilla oli kuitenkin myös keisariuteen viittaava symboliarvo: sen marmoriseen jalustaan, joka oli peräisin samalta tai vain hieman aikaisemmalta ajalta, oli kuvattuna kohokuvina käärmeitä, leijonia ja lohikäärmeitä. Kuvat viittasivat selvästi varhaiskeskiaikaiseen kuninkaallisen valtaistuimen symbologiaan, joka taas oli saanut innoituksensa raamatunsäkeestä, ”hallitsija, hirviöiden valtias”[26]. Itse asiassa lantatuolia pidettiin samanlaisena kuin keisarillista porfyyri-istuinta, kuten käy ilmi Lontoon koodissa säilyneestä seremoniaetiketistä[27]. Istuutuessaan tälle tuolille paavi siis itse asiassa vahvisti tehtävänsä hirviöiden valtiaana, joka aiemmin oli ollut keisarillinen etuoikeus, ja toisaalta korosti nöyryyttä, jolla hänen piti ottaa paavinvirka vastaan. Pyhän Sylvesterin kappelin edessä paavia odottivat kaksi muuta istuinta. Kaksi istuinta toivat mieleen Bysantin keisarin kaksoisvaltaistuimen. Joidenkin historioitsijoiden mukaan istuimet oli valmistettu porfyyrista, joka oli ennen kaikkea keisarillinen kivilaji. Jotkut paavit halusivat jopa tulla haudatuiksi porfyyrisarkofagissa. Tosiasiassa kyse ei kuitenkaan ollut porfyyristä, vaan punaisesta marmorista[28]. Napoleon Bonaparte siis erehtyi viedessään toisen istuimista mukanaan ja luullessaan, että se oli valmistettu ”keisarillisesta” kivestä[29].

Ylimmän vallan olennaisin symboli on kruunu. Luonnollisesti myös paaville kuuluu kruunu. Paavin kruunun muoto ei kuitenkaan ole tyypillinen keisarillinen tai kuninkaallinen, vaan ”kartiomainen”. Todellisuudessa meidän tulisi nimittää tätä päähinettä fryygialaismyssyksi. Alkuperäisessä muodossaan, väriltään punaisena, teräväkärkisenä ja kärki eteenpäin kääntyneenä, sitä käyttivät dogit ja jakobiinit. Heille se oli vapauden symboli, joskin ristiriita on vain näennäinen. Constitutum Constantinin mukaan paavi Sylvester I olisi saanut päähineen keisarilta, joka parannuttuaan spitaalista tarjosi paaville diadeemia tai kruunua, sekä fryygialaismyssyä ja superhumeraalia[30], vaatekappaletta, jota käytetään käsivarsien peittona, sekä loraa, joka kiedotaan kaulaan purppuranvärisen clamide-viitan ja punaisen tunikan lisäksi. Paavin fryygialaismyssy on väriltään valkoinen ja symboloi Kristuksen ylösnousemusta, kuten myös luonnollisesti kantajansa valtaa. Vastavalittu paavi siis kruunattiin, kuten kuka tahansa hallitsija. Paavillista tiaraa käytettiin todistetusti vasta vuoden 1059 jälkeen, sillä tähän vuoteen ajoittuu ensimmäinen ja vanhin paavin valitsemissäädös. Tästä tekstistä, josta säilyi kaksi eri versiota, ei tosin löydy viittausta kruunuun sinänsä. Todennäköisesti ensimmäinen maininta paavin kruunusta löytyy Dictatus papaesta, jonka sanotaan olevan peräisin Avranchesista ja joka ajoittuu Gregorius VII:n paavinvallan ajoille. Asiakirjassa todetaan, että vain paavilla on lupa pyhien kulkueiden aikana käyttää kruunua merkkinä valtakunnasta.

”On todennäköistä, että insigne regnum on uskalias vertauskuva, tarkoituksenaan antaa paaville sekä hengellisen että maallisen vallan kruunu. Tämän ajatuksen taustalle jäi aina Constitutum Constantinin alkuperäinen sisältö”[31]. Paavin tiaraa seurasi niin kutsuttu kolminkertainen tiara, joka vielä selvemmällä tavalla symboloi paavin hallitsijuutta ja kuninkuutta ja jota käytettiin vielä Paavali VI:n valtaanastujaisseremoniassa. Paavali VI on suurimmassa vastuussa joidenkin kirkon tuhatvuotisten perinteiden hylkäämisestä, mikä tapahtui väärinymmärretyssä sovitteluhengessä. Tosiasiaksi jää, että hänen jälkeensä paavin kuninkaallisuutta ei ole enää korostettu niin selvästi valitsemishetkellä, ja paavien sittemmin käyttämä valkoinen piispanhiippa, vaikkakin kultakirjailtu ja valmistettu arvokkaasta kankaasta, on ilmiselvä symboli paluusta sellaisen kirkon piiriin, joka ei hallitse, vaan nojaa vain hengelliseen valtaan. Epäilemättä hiippa sopii parhaiten siihen maailmanlaajuisen kirkon henkeen, jota viimeisin paavi tavoitteli; kirkon joka ei enää halua esiintyä hallitsijana, vaan jossa paavi on kaikkien katolilaisten piispa ja paimen.

Johannes Paavali I:n uudistukset eivät kuitenkaan miellytä niitä, jotka uskovat vielä kirkon traditioon. Paavi Luciani halusi tosin edeltäjäänsäkin enemmän antaa merkin siitä, että ajat olivat muuttumassa. Hän kieltäytyi heti aseistetusta sotilassaattuesta, vaikkakin aseet olivat vanhoja kiväärejä, ja määräsi, ettei sveitsiläiskaartilaisten enää tullut polvistua paavin kulkiessa ohi. ”Täällä kaikki katsovat paavia ikään kuin hän olisi puun latvassa”, sanoi Jean Villot, ranskalainen kardinaalivaltiosihteeri, ”kaukainen olento, koskematon, ei kenenkään mies. Minä en ole kuningas, olen isä ja veli, haluan tulla kohdelluksi kuten kaikkien isä ja veli”[32]. Giancarlo Zizola muistaa, kuinka paavi Luciani järkyttyi selattuaan Paavillista vuosikirjaa ja huomattuaan, kuinka monta eri titteliä paavinvirkaa hoitavalle oli annettu. Paavi Luciani kommentoi: ”puuttui vain paavikuninkaan titteli […] kuinka paavi voi esittäytyä ja keskustella sisarkirkkojen edustajien kanssa, kun häntä rasittavat kaikki nämä tittelit?” Paavi Lucianin mielestä katumusharjoitus olisi ollut paikallaan paavin siirtomaa-ajan sortopolitiikkaan ja inkvisitioon osallistumisen vuoksi[33]. Usein unohdamme, että Johannes Paavali II:ta edelsi juuri tämä paavi, joka oli kaikin tavoin uudistusmielinen Kirkkovallation ja paavinvallan suhteen.

Riisuutuessaan vallan symboleista, jotka sitoivat hänet keskiaikaiseen mutta myös eurooppakeskeiseen perinteeseen, paavi näki horisontissa avautuvan mahdollisuuden maailmanlaajuiseen kirkkoon. Tässä kirkossa Kristuksen viesti voidaan välittää ilman suoraa sidettä historiallisiin juuriin, jotka ankkuroivat kirkon eurooppalaiseen, kristilliseen kulttuuriin, jonka sinänsä oli täytynyt taistella olemassaolostaan mutta myös laajentaa omaa evankelista viestiään muiden uskonnollisten entiteettien alueella. Kuninkaallisuuden ulkoisten merkkien hylkäämisen ideologia, kuten myös anteeksi pyytämisen ideologia, jotta kirkko vapautuisi ”roomalaisesta” perinnöstään tullakseen koko maailman kirkoksi, mitä Johannes Paavali II harjoitti, löytää siis edelläkävijänsä edeltävässä paavissa. Paavilliseen heraldiikkaan jää kuitenkin muisto paavin kruunusta. Kolminkertainen tiarahan esiintyy edelleen Johannes Paavali II:n vaakunassa, kuten se esiintyi hänen edeltäjiensäkin vaakunoissa.

Bonifatius VIII (1294-1303) oli ensimmäinen, joka otti käyttöön avaimet kuvattuna paavilliseen vaakunaan[34]. Häntä esittää kuuluisa Arnolfo di Cambion veistämä rintakuva, jossa hänet on kuvattu ylhäisen kolminkertaisen tiaran kanssa. Kol-

minkertaiset tiarat alkoivat näkyä myös paavien vaakunoissa, jotka voivat kuulua perheelle tai olla henkilökohtaisia. Luultavasti juuri Bonifatius VIII käytti ensimmäisenä paavin heraldista vaakunaa antaakseen vahvistuksen aristokraattisuudelle, johon hän aikoi verhota paavinvaltansa[35]. Myös kirkon vaakunaan on kuvattuna tiara, kun taas Vatikaanin lippu on keltavalkoinen, mutta vain vuodesta 1808 lähtien, kun Pius VII valitsi keltaisen ja valkoisen värin[36]. Tämä lippu ei ollut käytössä vuosien 1870 ja 1929 välillä.

Toinen merkki ylivallasta oli paavien valtuus aateloida ihmisiä joko suoraan antamalla arvonimi tai ritarikuntien välityksellä. Aatelisarvonimet palasivat muotiin Napoleonin ajan jälkeen, modernismin ajalla, vuonna 1816 ja niitä jaettiin vielä vuoden 1870 jälkeenkin. Lateraanisopimusten myötä Italian valtio ei pelkästään tunnustanut Pyhän istuimen aiemmin myöntämiä aatelisarvoja, vaan myös tunnusti paavin oikeuden jakaa niitä. Pius XII jakoi tietyn määrän aatelisarvoja, Johannes XXIII vahvisti muutamia, mutta ketään ei enää aateloitu Pius VI:n, Johannes Paavali I:n eikä Johannes Paavali II:n paavinvallan aikana. Se, edustivatko nämä aateliset arvonimet maallisen vai hengellisen vallan käyttöä, on herättänyt paljon keskustelua. Jos päädymme jälkimmäiseen vaihtoehtoon, tulisi meidän tulla siihen johtopäätökseen, että paavi voisi nykyäänkin jakaa aatelisarvoja juuri universaalin valtansa merkkinä. Vallan, jonka vahvistamista uusi paavi, joka on suotu meille Jumalan armosta ja Pyhän Hengen tahdosta, ei laiminlyö.

Luigi G. de Anna

Italian kielestä kääntänyt Heidi Haveri.

19 Katso jäljennös T. di Carpegna Falconierin teoksessa La pienezza del potere, «Medioevo», kesäkuu 2003: 108.
20 D.L. Galbreath, Papal Heraldry; a treatise on ecclesiastical Heraldry, Cambridge 1930: 3 ja seuraavat. Värien symboliikasta katso myös L. Luzzato-R. Pompas, Il significato dei colori nelle civiltà antiche, Milano 1988.
21 Muissakin traditioissa punaisella on sama merkitys: «La sacralità della porpora come insegna della regalità e il divieto del suo uso come segno di eccellenza sociale è un elemento della simbologia politica ebraica ed ellenistica che viene recepito anche nel sistema legale bizantino, passando per l'età neroniana» (A. Carile, La sacralità rituale dei Basileis bizantini, in: Cardini-Saltarelli cit.: 68).
22 Paravicini Bagliani sit.: 49.
23 Älkäämme kuitenkaan unohtako, että bysanttilaiset, kuten muutkin kristitytkin, yhdistivät keisarillisen punaisen värin verenvuodatukseen. "Verenvärinen purppura on juuri keisarille tyypillinen: regum cruor Corippon mukaan, nigredo sanguinea regnantem discernit (tumma veren väri erottaa hallitsijan muista) Cassiodoron mukaan", Carile sit.: 69.
24 Sicille, Il blasone dei colori. Il simbolismo del colore nella Cavalleria medievale, Massimo D. Papin toimittama, Rimini 2000: 69; kursiivi kirjoittajan oma.
25 J.B. Russel, Il diavolo nel medioevo, italiaksi käännetty, Bari 1987: 98.
26 Paravicini Bagliani sit.: 63-64.
27 Paravicini Bagliani sit.: 64.
28 Porfyyri on huokoinen tuliperäinen kivi joka koostuu pääasiassa kvartsista ja kalimaasälvästä, kun taas marmori on kalkkikivestä muuttunut eli metamorfinen kivilaji.
29 Säilytetään nykyään Louvressa.
30 Olisi mielenkiintoista tietää, onko tällä yhteyttä Maltan ritareiden manipulumiin.
31 C. Dolcini, Tra le fonti giuridiche e teologiche delle incoronazioni nell'età medievale, Cardini-Saltarellissa sit.: 49.
32 Siteerattu G. Zizolan teoksessa: Il conclave. Storia e segreti. L'elezione papale da San Pietro a Giovanni Paolo II, Roma 1993: 280; kursiivi kirjoittajan oma.
33 Zizola, op.scit.: 281.
34 Galbreath cit.: 52.
35 Vaakunan ohittaa tiara, joka on myös päähine joka huipentuu hopeiseen, kartiomaiseen yläosaan, johon Bonifatius VIII:n aikana lisättiin kaksi kruunua ja vuodesta 1314 eteenpäin kolme kruunua (siitä syystä sen nimi on kolminkertainen tiara), ylimmäisenä pieni kultainen maapallo, jonka päällä on risti". (Uberti, sit.: 538).
36 Paavillista heraldiikkaa käsittelevä kirjallisuus on valtavan laaja, tässä tyydymme viittaamaan seuraaviin: degli Uberti: Gli stemmi araldici dei papi degli anni santi sit.: 537-556 ja M.C.A. Gorra: L'arma di Pietro: ipotesi per un blasonario dei pontefici anteriori a Bonifacio VIII, ibidem: 557-575.

Pyhän Birgitan perintö taas jo 25 vuotta Turussa

Kun birgittalaissisaret palasivat Varsinais-Suomeen melkein 400 vuotta Naantalin luostarin viimeisen sisaren kuoleman jälkeen, toivottiin, että sisarten paluun myötä myös pyhän Birgitan perintö elpyisi maassamme. Ja niin tapahtui pyhän Birgitan syntymän 600-vuotisjuhlallisuuksien myötä. Roomassa oli ekumeeninen vesper, jonka paavi Johannes Paavali II toimitti yhdessä sekä Suomen että Ruotsin evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispojen ja meidän oman piispamme Paul Verschurenin kanssa. Suomessa oli myös muutamia vaikuttavia ekumeenisia tapahtumia: Helsingissä oli ikioma Birgitta-näyttely. Sen yhteydessä ilmestyi myös kaunis juhlakirja. Samalla monien mielestä Naantalin seurakuntakirkko oli saanut entisen luostarin hohtonsa takaisin ja oli muuttumassa siksi, mikä se oli aikaisemmin, Armonlaaksoksi, Vallis gratiae (latinaksi) ja Nådendal (ruotsiksi).

Tutkiessamme pyhän Birgitan hengellisyyttä, löydämme Naantalin kirkonmäeltä ja entisestä luostarikirkosta melkein kaikki sen oleelliset tekijät. Hautausmaalla näemme birgittalaissisaren patsaan, joka rukoilee poisnukkuneitten ikuisen rauhan ja kirkastuksen puolesta. Kirkon viereen pystytettiin juhlavuoden aikana toisen birgittalaissisaren patsas, jonka sylissä on kimppu parantavia yrttejä. Alusta lähtien sisaret ovat halunneet sekä rukouselämässään että työssään muistuttaa ihmisiä Kristuksesta, että hän on sielujen lääkäri ja elämän parantaja. Sen lisäksi heidän luostarinsa ovat aina olleet vieraanvaraisia paitsi rukoilijoille myös sairaille, ikääntyneille ja yksinäisille lähimmäisille. Samanlaisia he ovat yhä nytkin vieraskodeissaan.

Ehkä historiallisista syistä birgittalaiset elivät aikoinaan suurelta osalta lahjoituksista. Nykyisin, kun ajat ovat muuttuneet, he pyrkivät apostoli Paavalin tavoin työllään elättämään itsensä, jotta eivät olisi kanssaihmisille rasitteeksi.

Kun astumme Naantalin kirkkosaliin, Kristuksen kasvot, jotka on piirretty osittain kirkon vihkiristien päälle, katsovat lempeästi meihin ja kutsuvat meitä luottamaan häneen, joka on voittanut maailman synnin. Hänen kasvonsa kutsuvat meitä iloitsemaan hänen sovitustyöstään.

Pyhän Birgitan mielestä uskon kohde ja kristityn hengellisen elämän keskus eivät ensisijassa korosta kirkon opinkappaleita ja elämänsääntöjä, vaan sitä, että meidän Vapahtajamme elää.Hän on Jumalan ainoa Poika, joka rakkaudesta meihin otti itselleen ihmisen kasvot ja tuli meidän kaltaiseksemme kaikessa paitsi synnissä.

Pyhän Birgitan ja birgittalaissisartensa tunnuslause on: Amor meus crucifixus est., suomeksi: Minun rakkauteni on ristiinnaulittu. Ristillähän Kristus kärsi kaiken ja kesti kaiken meidän puolestamme, mutta noustuaan ensimmäisenä kuolleista hän on pyhittänyt ja uudistanut perusteellisesti jokaisen ihmisen elämän.

Kristuksen pyyteetön rakkaus ja sydämen uhrautuvaisuus olivat Birgitan tärkeimpiä mietiskelyn aiheita . Kristus oli hänen elämänsä suurin aarre ja hänen pyhyytensä salaisuus. Kristuksen kanssa hän ylläpiti yhteyttä jatkuvasti, etenkin pyhän eukaristian vietossa ja messun ulkopuolella adoraatiohetkissä, palvoen Kristusta hänen pysyvän läsnäolonsa sakramentissa. Tällöin hänen oma hengellinen elämänsä syveni ja rikastui tavattomasti. Se tabernaakkeli, joka on yhä kirkon alkuperäisen altarin paikalla ja jossa kyyhkysen muotoisessa rasiassa säilytettiin pyhitettyä ehtoollislеipää, todistaa meille siitä, miten suuresti keskiajalla kunnioitettiin tätä sakramenttia. Ei ole myöskään mikään ihme, että kun 1500-luvulla Turun tuomiokirkkoon rakennettiin erityinen kappeli pyhää eukaristiaa varten, tämä kappeli omistettiin pyhälle Birgitalle.

Alttarin edessä on erittäin arvokas pieni veistos, joka myös esittää Vapahtajan pyhiä kasvoja. Tämän Kristuksen lempeitten kasvojen alttariveistoksen yläpuolella on alttarikaappi, jossa Vapahtajan äiti Maria istuu taivaan kuningattarena Pohjolan pyhimysten joukon ympäröimänä. He ovat jo päässeet meidän edellämme taivaan kirkkauteen. Myös me toivomme kerran pääsevämme sinne.

On olemassa erityinen yhteys meidän maan päällä vielä olevien ja heidän jo taivaan kirkkauteen päässeitten välillä.Yhdessä heidän kanssaan muodostamme Kristuksen ruumiin, jossa ei kukaan elä vain itselleen vaan kaikki toistensa puolesta.Yhdessä heidän kanssaan auttamme Kristusta ja hänen äitiään viemään Jumalan rakkauden sanomaa kaikkialle, kaikille kansoille ja ihmisille. Tästä tehtävästä pyhä Birgitta oli syvästi tietoinen, niin kuin nykyisetkin birgittalaiset. He eivät ole luostarissa vain itseään varten vaan Kristusta ja hänen valtakuntaansa varten. Hoitaessaan yhdessä huolellisesti kirkon hetkirukouksia 5 kertaa päivässä he liittävät itsensä Vapahtajan jatkuvaan puoltorukoukseen taivaassa koko ihmiskunnan hyväksi. Samoin he ovat valmiit lähtemään mihin maahan tahansa ja tekemään tunnetuksi ihmisille sen, minkä Jumala rakkaudessaan ja laupeudessaan on valmistanut heille kaikille kirkossaan.

Vapahtajan äidillä, Neitsyt Marialla, oli kuten ensimmäisenä helluntaipäivänä apostoleilla, erityinen paikka Birgitan sydämessä. Maria oli hänen oppaanaan Kristuksen luokse. Mielellään Birgitta etsi myös suojaa Marian viitan alta ja niin hän kehottaa sisariaan ja meitä kaikkia tekemään. Sisaret pitävät Mariaa luostariyhteisönsä äitinä. Pyhän Birgitan näyt Jeesuksen syntymästä ja kuolemasta olivat ikään kuin Marian silmin ja sydämin nähdyt tapahtumat. Nämä ovat suuresti vaikuttaneet kirkkokansan hurskauselämään vuosisatojen kuluessa.

Maria oli Birgitan mielestä laupeuden äiti, koska Maria auttoi häntä uskomaan siihen, että Jumalan laupeus oli ilmestynyt hänen Pojassaan maailmaan. Jopa niin, että niin kuin Paraisten Pyhän Birgitan kirkossa on kuvattuna Maria, joka ikään kuin muistuttaa Poikaansa hänen varsinaisesta tehtävästään antaa ihmisille reilusti osansa hänen sovitustyönsä aikaansaamasta pelastuksen armosta, sekä että hän tässä ajassa ei vielä saisi suhtautua ihmisiin kuten se ankara tuomari, joka aikojen lopussa tulee takaisin erottamaan lampaat vuohista.

Pyhän Birgitan hengellisyys on niin kuin pääsiäiskynttilä, joka valaisee ristin salaisuuden Kristuksen ylösnousemuksesta käsin. Nykyihminen välttää puhumista ristin vakavasta todellisuudesta ja kaipaa apua sen käsittelemiseen. Turun birgittalaissisaret ovat tarjonneet kuluneitten vuosien aikana hyvän vastauksen meidän aikamme polttavaan kysymykseen.

isä Frans

Birgittas pilgrimsfärder

Pilgrimsfärder har blivit allt mer populära i vårt samhälle. Allt fler söker sig till Santiago de Compostela för att få uppleva vad det innebär att vandra ensam eller som en del av en liten grupp 100 kilometer längs med mer eller mindre goda stigar och vägar. Det finns flera ställen var man kan inleda denna långa pilgrimsfärd. En av dessa orter är i vårt land, närmare bestämt Åbo domkyrka.

Att vandra i veckor kanske t.o.m. månader är inte för alla, men tusentals människor gör pilgrimsfärden till Santiago de Compostela varje år. Vissa kanske håller sig till grundläggande kriterier som bestämts av den katolska kyrkan. Man skall vandra till fots minst 100 km. Om man gör pilgrimsfärden till häst eller med cykel är minimi-avståndet 200 km. Helst skall man vandra enligt en tidtabell som för en fram till Santiago de Compostela den 24 juli.

Vad är nyttan med en pilgrimsfärd överhuvudtaget. Varför söker vi moderna människor oss till ödsliga väger och utsätter oss för allehanda faror. Tror vi verkligen att vi blir bättre människor om vi gjort en pilgrimsfärd? Den heliga Birgitta företog pilgrimsfärden till Santiago de Compostela under två år 1341 och 1342. Hon vandrade från Sverige till Spanien och tillbaka en rutt på flera tusen kilometer. För henne, Nordens helgon, betydde pilgrimsfärden mycket. Hon mötte alla den tidens stora frågor, konflikter och girighet. De svåra samvetsfrågorna kring samhällets och människans fördärv. Dessa frågor är lika aktuella idag som för 700 år sedan.

Som person förändrades hon fullständigt. Denna förändring blir drivkraften kring den heliga Birgittas hela fortsatta liv. Hon är inte längre en främling inför Kristus utan hans vän och medarbetare. Hon måste helt byta sitt sätt att tänka. Hon ser hos sig nya aspekter som leder till självkännedom. Hon får nya krafter och de gamla vanorna bryts ned och nyskapandet dominerar.

Vad betydde pilgrimsfärden mer för den heliga Birgitta? ”Den lärde henne att se jordelivet överhuvud som en pelerinage humain d.v.s. jordelivet i sig självt är en pilgrimsfärd. Världens glädje är alltför kort och vid färdens slut alltför onyttig för att man skulle finna fästa sitt hjärta på jordiska ting, under det att Guds härlighet är evig. ” Hon beslöt att avhålla sig från jordens glädje och giva allt det goda hon kunde i Gud’s namn.

Den heliga Birgitta gjorde även andra pilgrimsfärder till den katolska kyrkans och kristendomens heliga orter. År 1349 – 1350 var hon i Rom. I Rom förbinder hon sig att följa ord och förmaningar ur Bibeln enligt följande rangordning:

- Gå och sälj det vad du äger och giv åt de fattiga och följ sedan mig.
- Haven icke bekymmer för morgondagen.
- Betrakten hur sparvarna få näring, hur mycket skall då icke den himmelske Fadern nära människorna.
- Given kejsaren vad kejsaren tillkommer och Gud vad Gud tillkommer.
- Söken först Guds rike.
- Alla I som hungren, kommen till mig, och jag skall vederkvicka eder.

Sin tredje omfattande pilgrimsfärd gjorde den heliga Birgitta till norra Italien 1365 – 1367 (1370). Hon besökte bl.a. den heliga Fransiskus hemstad Assisi. Den pilgrimsfärd kan ses som kulmen. Den heliga Birgittas orden fastställdes av påven 5.8.1370. Hon fick även rätt att grunda två kloster: ett kloster för nunnor och ett munkkloster.

Den sista av sina betydande pilgrimsfärder gjorde den heliga Birgitta till Betlehem och Jerusalem i det Heliga Landet 1371-1373. Hon besökte bl.a den heliga gravens kyrka. Hennes son dubbades även till riddare av den heliga graven.

Pilgrimsfärderna betydde oerhört mycket för den heliga Birgitta. De var en del av en religiös mognadsprocess som inte endast ledde till personlig religiös utveckling som kulminerade i ett framtida helgonskap, utan även till grundandet av kloster vilka ännu idag är levande i vår näromgivning i Finland, Sverige och Estland.

Vi har inte alla möjligheten att delta i omfattande internationella pilgrimsfärder, men vi kan delta i dem vilka ordnas i Finland t.ex. till sankt Henriks martyr ort vid Kjulo träsk i juni varje sommar. En pilgrimsfärd är alltid en del av en personlig religiös utvecklingsprocess. De är gåvor som getts oss.

I Birgittas uppenbarelser säger Kristus till henne: ”Tre underbara ting har jag gjort med dig. Du ser nämligen med andliga ögon, du hör med andliga öron, du känner med din kroppsliga hand min ande i ditt levande bröst.”

Och Birgitta svarar: ”Därför är du välsignad, min Gud Jesus Kristus; giv mig alltså din hjälp, så att jag alla mina livs dagar förmår göra det som är dig behagligt!” Amen.

Jan-Peter Paul

Aftonandakt 15.6.2011 i Radio Vega

Ekumenia ja evankeliointi

Thessalonikissa pidettiin 30.8.-2.9.2011 XII kristittyjen välinen symposium "Kirkon todistus nykymaailmassa ". Paavi Benedictus XVI lähetti Paavillisen kristittyjen yykseyden edistämisen neuvoston puheenjohtajalle, kardinaali Kurt Kochille kirjeen, jossa hän sanoo näin:

”Symposiumissa käsiteltävä teema on hyvin ajankohtainen ja myös keskeinen huolenaiheeni ja rukousteni aihe, kuten totesin apostolisessa kirjeessäni "Ubicumque et semper", jolla perustin Paavillisen uudelleen evankelioimisen neuvoston. Vuosisatojen kuluessa kirkko ei ole koskaan lakannut julistamasta Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen salaisuutta, mutta julistus tarvitsee nyt uutta voimaa monilla alueilla, jotka ensin saivat valon, mutta ovat kokeneet maallistumisen vaikutukset, jotka voivat heikentää ihmisen syvintä ulottuvuutta. Todellisuudessa me todistamme nykymaailmassa ristiriitaisia ilmiöitä: toisaalta on olemassa yleinen vaikeus tai jopa mahdottomuus kohdata tuonpuoleisuutta. Toisaalta on monia merkkejä, jotka osoittavat pysyvää ja syvää kaipausta Jumalan puoleen monien ihmisten sydämessä. Se ilmenee eri tavoin ja saa aikaan vilpitöntä etsimisen halua monissa miehissä ja naisissa.”

Millä tavalla me julistamme Jumalan valtakuntaa? Onko meillä siihen voimaa? Tässäkin me tarvitsemme ykseyden voimaa. Juuri tässä nousee esiin tärkeä aihe, josta keskustellaan kirkkojen välillä: ykseys.

Jos kysytään, kuka oli ensimmäinen ekumeenikko voisin vastata, että Jeesus itse. Hän tiesi oikein hyvin kuinka vaikea meidän on pysyä yhdessä. Tästä syystä hän rukoili:

”Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niin kuin mekin. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh 17:11, 20-23).

Jos haluamme ilmoittaa totuuden Jumalasta, jotta maailma uskoisi, meidän on pakko olla yhtä.

Edesmennyt piispa Verschuren tuo yhdessä saarnassaan esiin pyhän Paavalin kehotuksen yhteyteen. Siinä Paavali toteaa, että yhteys edistää rauhaa keskuudessamme. "Pyrkikää säilyttämään hengen yhteys rauhan yhdyssiteellä" (Ef 4:3). ”Tämä pyhän Paavalin kehotus säilyttää hengen yhteys synnyttää meissä ahdistusta näinä päivinä. (…)Täydellinen yhteys kristittyjen välillä ei ole säilynyt, kaikki eivät ole yhtä niin kuin Kristus on yksi Isän kanssa. Yhteys Hengessä on kadonnut historiallisen kehityksen seurauksena. On vaikeata pysyä välinpitämättömänä, kun ajattelee tuota yhteyden vajavuutta, joka ilmenee jopa siinä, että kristityt eivät ole yksimielisiä edes tärkeimmän rukouksensa, Isä meidän -rukouksen, tekstistä. jokaisella ajattelevalla yksilöllä on syytä huoleen sen seikan vuoksi, että yhteyden puute on juurtunut niin syvälle. Kristittyjen ero vahingoittaa kirkon sisäistä rakentumista yhdeksi hengeksi ja yhdeksi ruumiiksi, ja se tekee voimattomaksi Kristuksen väkevän sanoman, joka kirkon olisi annettava maailmalle, jotta maailma "kääntyisi evankeliumiin ja siten pelastuisi Jumalan kunniaksi""(In Christo omnes, s. 179).

Tätä asiaa ei oikeastaan voi jättää ajattelematta, koska se vahingoittaa ensin kirkkoa ja sitten meitä henkilökohtaisesti. Saavuttamalla yhteyden voimme toivottavasti parantaa sitä vihan haavaa, joka repii maailmaa. Apostoli Johannes on sen nähnyt hyvin ja sanonut ihan suoraan: ”Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme emmekä tee totuutta. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1 Joh. 1:6-7).

Voin vain yhtyä vielä kerran piispa Paulin sanoihin tästä asiasta: ”Ekumenian, kristittyjen ykseyden, kysymyksissä me emme tiedä, mitä meidän tulisi pyytää, emmekä tiedä kuinka Jumala aikoo toteuttaa kaikkien kristittyjen ykseyden yhdessä Kristuksen ruumiissa. Me emme tiedä, miten tai milloin se tapahtuu. Siksi onkin ilon ja toivon aihe, että voimme luottaa Pyhän Hengen elämään meissä. Antakaamme siksi tämän Hengen tehdä työtään meissä, vaikuttaa meihin, pehmittää kovettunut sydämemme ja tuoda valkeutta mieleemme. Antakaamme Pyhän Hengen rukoilla meissä. Silloin voimme liittyä mukaan ja lausua tuon sanan "Isä" Pyhän Hengen voimassa, niin kuin Kristuskin sen lausui. Isän hengessä löydämme todellisen ykseyden ja meistä tulee se yksi kirkko, jonka Kristus tahtoi olevan” (In Christo omnes, s. 210).

Tutkimalla näitä asioita haluaisin nähdä, millä tavalla meidän hiippakunnassamme edistetään kristittyjen ykseyden asiaa. Tässä tutkimuksessa Te voitte auttaa täyttämällä kyselylomakkeen osoitteessa: http://www.scjratio.net . Kiitos avustanne.

isä Zdzislaw K. Huber SCJ

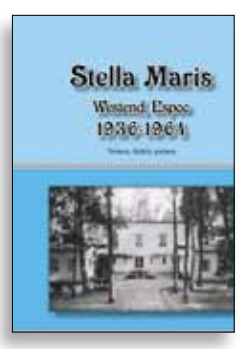

Stellis-kirjan

toinen painos on ilmestynyt. Paljon lisää aineistoa ja kuvia, mm. isä Brügemannin päiväkirja, Villa Marie, Juventus Catholican maja ja lasten nimilista. 189 sivua. Hinta 32 € + postituskulut.

Tilaukset: Kati Pap-Dévényi, Malminlaakso 17, 02280 Espoo, 040-5310514, kati.pap-devenyi@iaf.fi. Tai: Raimo Painio, Paanutie 10 I, 00630 Helsinki, 09-7240843, 0400-267691.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesus voidellaan Betaniassa (Matt. 26:6-13)

Kun Jeesus oli Betaniassa spitaalia sairastaneen Simonin talossa, tuli hänen luokseen nainen, jolla oli alabasteripullossa hyvin kallista tuoksuöljyä. Jeesuksen aterioidessa nainen vuodatti öljyn hänen päähänsä.

Mutta kun opetuslapset näkivät sen, he sanoivat paheksuen: "Millaista haaskausta! Olisihan sen voinut myydä hyvään hintaan ja antaa rahat köyhille."

Jeesus huomasi tämän ja sanoi heille: "Miksi te pahoitatte naisen mielen? Hän teki minulle hyvän teon. Köyhät teillä on luonanne aina, mutta minua teillä ei aina ole. Kun hän voiteli minut, se tapahtui hautaamistani varten.

Totisesti: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evankeliumin sanoma julistetaan, tullaan muistamaan myös tämä nainen ja kertomaan, mitä hän teki."

Kommentti

Rakkaus ei ole teoria eikä pelkkä hengellinen ajatus. Hyvässä perheessä isä ei voi sanoa lapselleen: minä rakastan sinua mutten anna sinulle ruokaa, vaatteita, sänkyä… Samoin, jos hän sanoisi vaimolleen rakastavansa häntä, mutta lahjoittaisi hänelle sitten jotakin rumaa: sementin paloja, likaista paperia tai rikkinäisen mekon, se olisi hupsua ja järjetöntä käytöstä.

Jeesuksella on sydän, suuri sydän, ja hän kiittää minua ollessani antelias häntä kohtaan, juuri niin kuin hän kiitti evankeliumin anteliasta naista. Miten sitten voin osoittaa samanlaista anteliaisuutta?

Jeesus on koko olemuksellaan läsnä tabernaakkelissa, pienessä kodissaan.

Kirkossa yritetään, että Jeesuksen olisi mukava olla meidän keskellämme, ja siksi tarjoamme hänelle parasta, mitä meillä on antaa. Hieno tabernaakkeli, kalkki, vaatteita, kukkia, kynttilöitä, kaikki mitä on kirkossa, on hänelle.

Minäkin voin osallistua näihin rakkaudenosoituksiin kirkon kautta, tuntemalla vastuuta kirkosta, jonka pieni osa minä olen. Sillä, olenko köyhä vai rikas ei ole merkitystä anteliaisuuteni kannalta, vaan sillä hengellä, jolla annan omastani. Siksi voimme oppia paljon tuolta naiselta, joka lahjoitti tuoksuöljyä niin suurella sydämellä: siinä saattoi olla kaikki, mitä hänellä oli, ja ehkä hänen ystävänsäkin auttoivat häntä nimettömästi saatuaan tietää, mihin tarkoitukseen tämä uhraus tulisi.

Joskus voi näyttää siltä, että ehkä kaikki tämä on liian paljon tai että kaikki kulta ja hopea hyödyttäisi paremmin köyhiä, ei Jeesusta. On totta, kuten Jeesus opettaa toisaalla evankeliumissa, että auttaessamme köyhiä tulemme tosiasiassa tehneeksi sen hänelle itselleen. Jeesus osaa kuitenkin arvostaa sitä näkyvää kunniaa, minkä omistamme vain hänelle, ja mikä hänelle Jumalana kuuluu: "Hän teki minulle hyvän teon."

Kaikki – mitä kautta ja missä järjestyksessä teen näitä erilaisia hyviä tekoja – riippuu minun rakkaudestani Jeesusta kohtaan sekä uskostani häneen.

isä Raimo Goyarrola

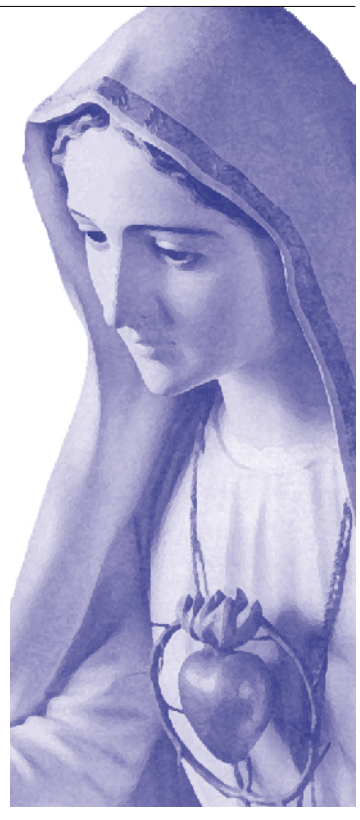

19.11.2011 Foorumi "Suomalaiset ja maahanmuuttajat: yksi kirkko kaikille"

Johanneksen seurakuntasalissa (Korkeavuorenkatu 10 D, 3. kerros)

Piispa Teemu Sippo SCJ, yhdessä Studium Catholicumin ja isä Marco Pasinaton kanssa, järjestää kaikille katolilaisille avoimen foorumin, aiheena "Suomalaiset ja maahanmuuttajat: yksi kirkko kaikille". Meillä on tilaisuus keskustella piispan kanssa kaikille yhteisistä kysymyksistä. Minkälaista on vuorovaikutus ulkomaalaissyntyisten ja suomalaissyntyisten hiippakuntalaisten välillä? Meillä on eri taustat, mutta elämme samassa todellisuudessa. Kuinka kohtaamme erilaisuuden, mikä meitä yhdistää? Mitä ajattelemme kirkostamme tässä suhteessa, sen vahvuudet ja ongelmat? Kuinka ymmärtäisimme toisiamme paremmin ja toimisimme paremmin yhdessä?

Aloitamme messulla Pyhän Henrikin katedraalissa klo 10. Sieltä siirrymme Johanneksen seurakuntasaliin (ruotsinkielisen seurakunnan sali, Korkeavuorenkatu 10 D, 3. kerros). Kahvien jälkeen piispa avaa tapahtuman. Sen jälkeen on isä Antoine Lévyn esitelmä aiheesta "Muukalainen Raamatussa". Sen jälkeen on lounas, jonka eri maista olevat vapaaehtoiset ovat valmistaneet. Iltapäivän paneelikeskustelussa joitakin ulkomaalaissyntyisten ja joitakin suomalaissyntyisten hiippakuntalaisten edustajia kertoo omista kokemuksistaan, ja sen jälkeen on tilaisuus keskusteluun, piispan yhteenveto tapahtumasta ja loppusiunaus. Tapahtumassa käytetään sekä suomea että englantia.

Ilmoittautumiset (ruokailun järjestämiseksi välttämätön!) 10.11. mennessä: Isä Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, 046-5711152, tai Pyhän Henrikin katedraaliseurakuntaan.

Pyydetään vapaaehtoisia lahjoituksia lounaan kustannuksiin.

Alustava ohjelma:

Paikka: Johanneksen kirkon seurakuntasali

Aihe: "Suomalaiset ja maahanmuuttajat: yksi kirkko kaikille"

10.00-10.30: Messu Pyhän Henrikin katedraalissa, piispa Teemu Sippo
10.30-11.00 siirtyminen Johanneksen seurakuntasaliin (Korkeavuorenkatu 10 D) ja kahvit
11.00-11.15: Piispan alkusanat
11.15-11.45: Isä Antoine Lévyn esitelmä "Muukalainen Raamatussa"
12.00-13.00: Lounas
13.00-13.50: Maahanmuuttajien puheenvuorot
13.50-14.30: Keskustelu
14.30-15.00: Kahvit
15.00-15.40: Suomalaisten puheenvuorot
15.40-16.10: Tapahtuman arviointia
16.10-16.30: Piispan päätössanat, rukoushetki ja loppusiunaus.

November 19th, 2011, Forum "Finnish Catholics and Catholic Immigrants: One Church for All" with Bishop Teemu Sippo. Place: Korkeavuorenkatu 10 D (Parish Hall of the Swedish-speaking Lutheran parish).

Bishop Teemu Sippo SCI, together with Studium Catholicum and fr. Marco Pasinato, will arrange an open forum for all Catholics: "Finnish Catholics and Catholic Immigrants: One Church for All." We will have an opportunity to discuss with the Bishop on our common concerns. Is there a lack of communication between Finnish-born and foreign-born Catholics in Finland? We have different backgrounds and cultures, what unites us? How do we, or do we, encounter diversity? What do we think about our Church, our Diocese, its strengths and problems in this regard? How can we understand each other better?

We will begin with Holy Mass, celebrated by the Bishop, at St. Henry's Cathedral at 10.00. After the Mass, we will move to Johanneksen seurakuntasali, Korkeavuorenkatu 10 D, where coffee will be served. The Bishop will then open the Forum. After Bishop's introduction, Fr. Antoine Lévy OP will speak in English on "The Foreigner in the Bible". Lunch will be organized by volunteer groups. In the afternoon, some representatives of foreign-born and some representatives of Finnish-born Catholics will share their experiences, followed by discussion and the conclusion of the event by the Bishop.

Both Finnish and English will be used throughout the event.

Registration: (necessary in order to prepare enough food!) by November 10: Fr. Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, 046-5711152, or St. Henry's Cathedral Parish.

The participants will be asked to contribute to the costs of the lunch.

Preliminary programme:

Place: Korkeavuorenkatu 10 D, Johanneksen kirkon seurakuntasali

Topic: "Finnish Catholics and Catholic Immigrants: One Church for All"

10.00-10.30: Mass at St. Henry's Cathedral, Bishop Teemu Sippo
10.30-11.00 transfer to Johanneksen seurakuntasali (Korkeavuorenkatu 10 D), coffee
11.00-11.15: Opening of the Forum, Bishop Teemu Sippo
11.15-11.45: Fr. Antoine Lévy OP, "The Foreigner in the Bible"
12.00-13.00: Lunch
13.00-13.50: Sharing experiences, representatives of Catholic immigrants
13.50-14.30: Discussion
14.30-15.00: Coffee break
15.00-15.40: Sharing experiences, representatives of Finnish-born Catholics
15.40-16.10: General discussion and evaluation of the event
16.10-16.30: Closing words by Bishop Teemu Sippo, prayer and blessing.

In English

The Holy Father's Homily at the Concluding Mass of the World Youth Day 2011, Madrid, Spain

Dear Young People,

In this celebration of the Eucharist we have reached the high point of this World Youth Day. Seeing you here, gathered in such great numbers from all parts of the world, fills my heart with joy. I think of the special love with which Jesus is looking upon you. Yes, the Lord loves you and calls you his friends (cf. Jn 15:15). He goes out to meet you and he wants to accompany you on your journey, to open the door to a life of fulfilment and to give you a share in his own closeness to the Father. For our part, we have come to know the immensity of his love and we want to respond generously to his love by sharing with others the joy we have received. Certainly, there are many people today who feel attracted by the figure of Christ and want to know him better. They realize that he is the answer to so many of our deepest concerns. But who is he really? How can someone who lived on this earth so long ago have anything in common with me today?

The Gospel we have just heard (cf. Mt 16:13-20) suggests two different ways of knowing Christ. The first is an impersonal knowledge, one based on current opinion. When Jesus asks: "Who do people say that the Son of Man is?", the disciples answer: "Some say John the Baptist, but others Elijah, and still others Jeremiah or one of the prophets". In other words, Christ is seen as yet another religious figure, like those who came before him. Then Jesus turns to the disciples and asks them: "But who do you say that I am?" Peter responds with what is the first confession of faith: "You are the Messiah, the Son of the living God". Faith is more than just empirical or historical facts; it is an ability to grasp the mystery of Christ's person in all its depth.

Yet faith is not the result of human effort, of human reasoning, but rather a gift of God: "Blessed are you, Simon son of Jonah! For flesh and blood has not revealed this to you, but my Father in heaven". Faith starts with God, who opens his heart to us and invites us to share in his own divine life. Faith does not simply provide information about who Christ is; rather, it entails a personal relationship with Christ, a surrender of our whole person, with all our understanding, will and feelings, to God's self-revelation. So Jesus' question: "But who do you say that I am?", is ultimately a challenge to the disciples to make a personal decision in his regard. Faith in Christ and discipleship are strictly interconnected.

And, since faith involves following the Master, it must become constantly stronger, deeper and more mature, to the extent that it leads to a closer and more intense relationship with Jesus. Peter and the other disciples also had to grow in this way, until their encounter with the Risen Lord opened their eyes to the fullness of faith.

Dear young people, today Christ is asking you the same question which he asked the Apostles: "Who do you say that I am?" Respond to him with generosity and courage, as befits young hearts like your own. Say to him: "Jesus, I know that you are the Son of God, who have given your life for me. I want to follow you faithfully and to be led by your word. You know me and you love me. I place my trust in you and I put my whole life into your hands. I want you to be the power that strengthens me and the joy which never leaves me".

Jesus' responds to Peter's confession by speaking of the Church: "And I tell you, you are Peter, and on this rock I will build my Church". What do these words mean? Jesus builds the Church on the rock of the faith of Peter, who confesses that Christ is God.

The Church, then, is not simply a human institution, like any other. Rather, she is closely joined to God. Christ himself speaks of her as "his" Church. Christ cannot be separated from the Church any more than the head can be separated from the body (cf. 1 Cor 12:12). The Church does not draw her life from herself, but from the Lord.

Dear young friends, as the Successor of Peter, let me urge you to strengthen this faith which has been handed down to us from the time of the Apostles. Make Christ, the Son of God, the centre of your life. But let me also remind you that following Jesus in faith means walking at his side in the communion of the Church. We cannot follow Jesus on our own. Anyone who would be tempted to do so "on his own", or to approach the life of faith with that kind of individualism so prevalent today, will risk never truly encountering Jesus, or will end up following a counterfeit Jesus.

Having faith means drawing support from the faith of your brothers and sisters, even as your own faith serves as a support for the faith of others. I ask you, dear friends, to love the Church which brought you to birth in the faith, which helped you to grow in the knowledge of Christ and which led you to discover the beauty of his love. Growing in friendship with Christ necessarily means recognizing the importance of joyful participation in the life of your parishes, communities and movements, as well as the celebration of Sunday Mass, frequent reception of the sacrament of Reconciliation, and the cultivation of personal prayer and meditation on God's word.

Friendship with Jesus will also lead you to bear witness to the faith wherever you are, even when it meets with rejection or indifference. We cannot encounter Christ and not want to make him known to others. So do not keep Christ to yourselves! Share with others the joy of your faith. The world needs the witness of your faith, it surely needs God. I think that the presence here of so many young people, coming from all over the world, is a wonderful proof of the fruitfulness of Christ's command to the Church: "Go into all the world and proclaim the Gospel to the whole creation" (Mk 16:15). You too have been given the extraordinary task of being disciples and missionaries of Christ in other lands and countries filled with young people who are looking for something greater and, because their heart tells them that more authentic values do exist, they do not let themselves be seduced by the empty promises of a lifestyle which has no room for God.

Dear young people, I pray for you with heartfelt affection. I commend all of you to the Virgin Mary and I ask her to accompany you always by her maternal intercession and to teach you how to remain faithful to God's word. I ask you to pray for the Pope, so that, as the Successor of Peter, he may always confirm his brothers and sisters in the faith. May all of us in the Church, pastors and faithful alike, draw closer to the Lord each day. May we grow in holiness of life and be effective witnesses to the truth that Jesus Christ is indeed the Son of God, the Saviour of all mankind and the living source of our hope. Amen.

Pope Benedict XVI

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

The first meeting after the summer break will take place on Monday October 3rd at 18.30, and the following on Monday October 17th at l8.30. Welcome!

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

Caritas

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

ITÄ-AFRIKAN NÄLÄNHÄTÄ – AUTA CARITAKSEN KAUTTA

Afrikan sarven maita koetteleva kuivuus on johtanut tilanteeseen, jossa jo jopa 13 miljoonaa ihmistä kärsii puhtaan veden ja ruoan puutteesta. Nämä miljoonat ihmiset tarvitsevat pikaisesti apuamme. Auta heitä lahjoittamalla Caritaksen katastrofitilin kautta. Caritaksen lahjoitustili on FI7380001270154504 (SAMPO-pankki, viite 2383). Lisätiedot Suomen Caritas: http://www.caritas.fi/ajankohtaista.php

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3.

Kokoonnumme lauantaina 15. lokakuuta klo 14.00-16.00 ja tutkimme Katekismuksen sivuja 178-190. Niihin on hyvä tutustua etukäteen ja koota kysymyksiä ja löytöjä. Jokaisessa kokoontumisessa on myös pappi mukana. Oma Katekismus mukaan. Tämän syksyn muut kerrat ovat lauantaisin 19.11. ja 17.12. myös Studiumissa.

Tiedustelut: Kaarina Koho, 09-6129470. Myös uudet osallistujat ovat tervetulleita!

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Ne koostuvat luennosta, kahvitauosta ja keskustelusta, joka päättyy viimeistään klo 20.30. Kaikille avointen luentojen lisäksi on kirkkoon liittymistä aikoville myös seurakunnittaisia tapaamisia.

Johdantokurssi on tarkoitettu sekä niille, jotka haluavat oppia tuntemaan katolisuutta entistä paremmin, että niille, joiden on tarkoitus liittyä katoliseen kirkkoon. Kaikille avoin kurssi päättyy huhtikuussa, kirkkoon liittyvien ohjelma jatkuu toukokuun loppuun saakka. **Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua.**

Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta. Katekismus ja muuta katolista kirjallisuutta on esillä sekä kurssilla että Katolisessa kirjakaupassa. Lisätietoja arkisin puh. 09-6129470, info@catholic.fi. Ohjelma on vasta alustava.

ALUSTAVA OHJELMA

5.9.2011 Johdatus kurssiin, tutustuminen kirkkoon ja messuun

USKONTUNNUSTUS

19.9.2011 Jeesus Kristus ja pyhä Kolminaisuus
3.10.2011 Raamattu ja traditio
17.10.2011 Kirkko ja opetusvirka

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

31.10.2011 Sakramentit; kaste ja vahvistus
14.11.2011 pappeus ja eukaristia
28.11.2011 rippi ja sairaiden voitelu
12.12.2011 avioliitto

9.1.2012 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

23.1.2012 Käskyt I
6.2.2012 Käskyt II

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

20.2.2012 Herran rukous
5.3.2012 Rukouksista ja hartauksista
19.3.2012 Neitsyt Maria ja pyhät
2.4.2012 Eläminen kirkon yhteydessä

16.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

LOPUKSI

- Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
- Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
- Rippi
- Kirkkoonotto